Ceaslov

dupa Ceaslovul: “Editura Institutului Biblic si de Misiune al Bisericii Ortodoxe Romane, Bucuresti, 1992”

Cuprins:

TROPARELE DE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA

RUGĂCIUNILE DIMINEŢII

Sculându-te din somn, fără lene şi cu mintea trează, să te depărtezi de aşternut şi îndată te închină de trei ori, zicând:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

După aceasta să stai puţin în tăcere, până ce se vor linişti toate simţurile tale şi atunci să faci trei închinăciuni până la pământ şi, de eşti preot, să zici:

Binecuvântat este Dumnenzeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Iar de nu eşti preot, să zici:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Şi să zici iarăşi:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Împărate ceresc, Mângăietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătătilor şi dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de 3 ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie împaraţia Ta, fie voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşealele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Duh. Acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele aceste:

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm Ţie, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne; mintea mea o luminează, inima şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Preasfânta Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Fără de veste Judecătorul va veni şi faptele fiecăruia se vor descoperi, ci cu frică să strigăm în miezul nopţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Doamne miluieste (de 12 ori), apoi rugăciune aceasta:

Din somn sculându-mă, mulţumescu-Ţi Ţie, Preasfânta Treime, că pentru multă bunătatea Ta şi pentru îndelungă-răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine leneşul şi păcătosul, nici nu m-ai pierdut cu fărădelegile mele, ci ai făcut iubire de oameni după obicei; şi în deznădăjduire zăcând eu, m-ai ridicat, ca să mânec şi să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să mă învăţ cuvintele Tale, să înţeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ţi cânt în mărturisirea inimii şi să laud preasfânt numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Slavă Ţie, Împărate, Dumnezeule atotputernice, Care cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască şi de oameni iubitoare m-ai învrednicit pe mine păcătosul şi nevrednicul, a mă scula din somn şi a dobândi intrare în sfânta casa Ta. Primeşte, Doamne, şi glasul rugăciunii mele, ca şi al sfintelor şi înţelegătoarelor tale Puteri, şi binevoieşte ca, din inimă curată şi cu duh de umilinţă să Ţi se aducă Ţie laudă din necuratele mele buze, ca şi eu să mă fac părtaş fecioarelor celor întelepte, cu luminată făclia sufletului meu, şi să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul, Cel slăvit în Tatăl şi în Duhul Sfânt. Amin.

Apoi:

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însusi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru (cu trei închinăciuni).

Apoi îndată Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de ppcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zamislit şi în pacate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tau cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria măntuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întareste. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi

gura mea va vesti lauda Ta. Ca de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fa bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Apoi

Rugăciunea întâia,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, curăţeşte-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta. Izbăveşte-mă, deci de vicleanul şi fă să fie întru mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică şi să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ţie, Mântuitorule, şi înaintea Ta căzând, strig: Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluieşte, Cel ce Te-ai răstignit de voie, şi pe mine, cel ce zac în lene, grăbind mă scoală şi mă mântuieşte, ca să stau înaintea Ta în rugăciuni; iar după somnul nopţii, să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, şi mă mântuieşte.

Rugăciunea a treia,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Sculându-mă din somn, către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, scap şi spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ţie, ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea şi în tot lucrul. Izbăveşte-mă de toate lucrurile lumeşti cele rele şi de sporirea diavolească izbăveşte-mă şi mă du întru împărăţia Ta cea veşnică. Că Tu eşti Făcătorul meu şi Purtătorul de grijă şi Dătătorul a tot binele şi în Tine este toată nădejdea mea şi Ţie slavă înalţ, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra,
a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, Cel ce cu multă bunătatea Ta şi cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopţii acesteia fără ispită de toată răutatea pizmaşului, Tu Însuţi Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învredniceşte-mă cu adevărată lumina Ta, ca să fac voia Ta cu inimă luminată, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea :

Doamne, Dumnezeule, Atotţiitorule, Care primeşti de la puterile Tale cele cereşti cântarea Sfintei Treimi, primeşte şi de la noi, nevrednicii robii Tăi, cântarea Sfintei Treimi şi ne dăruieşte ca, în toţi anii vieţii noastre şi în tot ceasul, Ţie slavă să-Ţi înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a şasea :

Doamne Atotţiitorule, Dumnezeul puterilor şi a tuturor trupurile, Care între cele de sus locuieşti şi spre cele de jos priveşti; Cel ce ispiteşti inimile şi rărunchii şi tainele oamenilor le ştii cu adevărat; Lumină fără de început şi

pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuţi, Împărate fără de moarte, primeşte rugăciunile noastre pe care le aducem Ţie din gurile noastre cele necurate, în aceast ceas al nopţii, îndrăznind pentru mulţimea milelor Tale. Lasă nouă greşelile ce am greşit înaintea Ta, cu cuvântul, cu lucrul, din ştiinţă şi din neştiinţă. Curăteşte-ne pe noi de toate întinăciunile trupeşti şi sufleteşti, făcându-ne pe noi casă cinstitului şi Sfântului Tău Duh. Şi ne dăruieşte nouă cu inima veghetoare şi curată să trecem toată noaptea acestei vieţi, aşteptând luminata şi sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toţi şi să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflaţi zăcând şi dormitând, ci priveghind şi sculaţi în lucrarea poruncilor Lui şi să fim gata a intra în bucuria şi cămara slavei Lui celei dumnezeieşti, unde este glasul cel neîncetat celor ce Te laudă şi nespusa dulceaţă celor ce văd pururea frumuseţea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu eşti lumina cea adevărată, Care luminezi şi sfinţeşti toate, şi pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a şaptea :

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule preaînalte şi Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari şi cu anevoie de urmat, slăvite şi prea minunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputinţelor noastre şi spre repaos de ostenelile trupului, mulţumindu-Ţi că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile noastre, ci după obicei Te-ai arătat iubitor de oameni şi ne-ai ridicat pe noi a mâneca şi a slăvi stăpânirea Ta. Pentru aceea ne rugăm bunătăţii Tale celei neasemanate: luminează ochii gândului

nostru şi ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei şi ne deschide gura noastră şi o umple de laudele Tale, ca să putem în liniste a cânta, a striga şi a ne mărturisi pururea Ţie: Dumnezeului Celui slăvit în toate şi de toţi, Tatălui Celui fără de început, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a opta,
a Sfântului Ioan Gură de Aur:

După numărul ceasurilor nopţii şi ale zilei:

Pentru ceasurile nopţii:

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc. Doamne, izbăveşte-mă de chinurile cele veşnice. Doamne, de am greşit fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, iartă-mă. Doamne, izbăveşte-mă de toată neştiinţa şi uitarea, de neîndrăznirea şi de nesimţirea cea împietrită. Doamne, izbaveşte-mă de toată ispitirea. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, eu ca un om am greşit, iar Tu ca un Dumnezeu îndurător, miluieşte-mă, văzând neputinţa sufletului meu. Doamne, trimite mila Ta în ajutorul meu, ca să preaslavesc preasfânt numele Tău. Doamne Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în cartea vieţii şi-mi dăruieşte sfârşit bun. Doamne Dumnezeul meu, deşi n-am facut nici un bine inaintea Ta, dă-mi, după harul Tău, să pun început bun. Doamne, stropeşte inima mea cu roua harului Tău. Doamne al cerului şi al pământului, pomeneşte-ma pe mine, păcătosul, ruşinatul şi necuratul robul Tău, întru împaraţia Ta. Amin.

Pentru ceasurile zilei:

Doamne, primeşte-mă întru pocăinţă. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi şi aducere aminte de moarte şi umilinţă. Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie, curăţie şi ascultare. Doamne, dă-mi răbdare şi voie nebiruită şi blândeţe. Doamne, sădeşte în mine rădăcina bunătăţilor şi frica Ta în inima mea. Doamne, învredniceşte-mă să Te iubesc cu tot sufletul şi gândul meu şi să fac în toate voia Ta. Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de diavoli, de patimile trupeşti şi de toate celelalte lucruri necuvioase. Doamne, ştiu că faci precum vrei Tu, deci să fie şi întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat eşti în veci. Amin.

Rugăciunea a noua, către sfântul înger, păzitorul vieţii:

Îngerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad şi mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care eşti dat mie de la Sfântul Botez spre păzirea sufletului şi a păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea mea şi cu obiceiurile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina ta şi te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de ruşine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neplecarea, cu neiubirea de fraţi şi cu ţinerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu mânia, cu scumpetea, cu mâncarea cea fără de saţ, cu beţia, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele şi viclene, cu obiceiurile cele rele şi cu aprinderea spre desfrânare, având osebită voire spre toată pofta cea trupească. O, rea voire a mea, pe care nici dobitoacele cele necuvântatoare nu o au! Dar cum vei putea să cauţi spre

mine sau să te apropii de mine, cel necurat? Sau cu ce ochi, îngerule al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am încurcat aşa rău în lucrurile cele întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele şi viclene, în care cad în toate zilele şi nopţile şi în tot ceasul? De aceea cad înaintea ta şi mă rog, păzitorul meu cel sfânt, milostiveşte-te spre mine, păcătosul şi-mi fii mie într-ajutor şi sprijinitor asupra pizmaşului meu celui rău, cu sfintele tale rugăciuni, şi împărăţiei lui Dumnezeu mă fă părtaş, cu toţi sfinţii, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a zecea,
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpâna mea de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele şi preaputernicele tale rugăciuni izgoneşte de la mine, smeritul şi ticălosul robul Tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoştinţa, nepurtarea de grijă şi toate gândurile cele întinate, cele rele şi hulitoare de la ticăloasa mea inimă şi de la întunecata mea minte. Şi stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt şi ticălos. Şi mă izbăveşte de multe rele şi aduceri-aminte şi năravuri, şi de toate faptele cele rele mă slobozeşte. Că binecuvântată eşti de toate neamurile, preacinstitul tău nume se slăveşte în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune către Preasfânta Născătoare
de Dumnezeu:

Împărăteasa mea prea bună şi nadejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniţi, acoperirea celor necăjiţi, vezi nevoia mea, vezi necazul meu; ajută-mă ca pe un neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin. Necazul meu îl ştii; dezleagă-l precum vrei, ca n-am alt ajutor afară de tine, nici altă

folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună afară de tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai marită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori). Părinte, binecuvintează, şi otpustul.

RÂNDUIALA MIEZONOPTICII DIN TOATE ZILELE

Preotul dă binecuvântarea, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie. Împărate ceresc? Sfinte Dumnezeule? Se fac trei închinăciuni, iar de este Aliluia, se fac trei metanii.

Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime? Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum... Tatăl nostru? Că a Ta este Împărăţia? Doamne miluieşte (de 12 ori). Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm? (de 3 ori). Şi îndată Pslamul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule? (caută la Rugăciunile Dimineţii), apoi Catisma a şaptesprezecea, Psalmul 118.

Starea întâia:

Fericiţi cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului. Fericiţi cei ce păzesc poruncile Lui şi-L cauta cu toata inima lor, că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea. Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale! Atunci nu mă voi ruşina când voi căuta spre toate poruncile Tale. Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăţ judecăţile dreptăţii Tale. Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârşit. Prin ce îşi va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale. Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale. În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc Ţie. Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale. Cu buzele am rostit toate judecăţile gurii Tale. În calea

mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăţia. La poruncile Tale voi cugeta şi voi cunoaşte căile Tale. La îndreptările Tale voi cugeta şi nu voi uita cuvintele Tale. Răsplăteşte robului Tău! Voi trăi şi voi păzi poruncile Tale. Deschide ochii mei şi voi cunoaşte minunile din legea Ta. Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale. Aprins e sufletul meu de dorirea judecăţilor Tale, în toată vremea. Certat-ai pe cei mândri; blestemaţi sunt cei ce se abat de la poruncile Tale. Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am păzit. Pentru că au şezut căpeteniile şi pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale. Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău. Vestit-am căile mele şi m-ai auzit; învaţă-mă îndreptările Tale. Fă să înţeleg calea îndreptarilor Tale şi voi cugeta la minunile Tale. Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întăreşte-mă întru cuvintele Tale. Depărtează de la mine calea nedreptăţii şi cu legea Ta mă miluieşte. Calea adevărului am ales şi judecăţile Tale nu le-am uitat. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă ruşinezi. Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea. Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale şi o voi păzi pururea. Înţelepţeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi cu toată inima mea. Povăţuieşte-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit. Pleacă inima mea la mărturiile Tale şi nu la lăcomie. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deşertăciunea; în calea Ta viază-mă. Împlineşte robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine. Îndepărtează ocara de care mă tem, căci judecăţile Tale sunt bune. Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă. Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău, şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale. Să nu îndepărtezi din gura

mea cuvântul adevărului, până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit, şi voi păzi legea Ta pururea, în veac şi în veacul veacului. Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat. Am vorbit despre mărturille Tale înaintea împăraţilor, şi nu m-am ruşinat. Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte. Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit şi am cugetat la îndreptările Tale. Adu-Ţi aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat. Cei mândri m-au batjocorit peste măsura dar de la legea Ta nu m-am abătut. Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne, şi m-am mângâiat. Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătosilor, care părăsesc legea Ta. Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele. Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta. Rugatu-m-am feţei Tale, din toată inima mea, miluieşte-mă după cuvântul Tău. Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale. Gata am fost şi nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale. Funiile păcătosilor s-au înfăşurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat. La miezul nopţii m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecăţile dreptăţii Tale. Părtaş sunt cu toţi cei ce se tem de Tine şi păzesc poruncile Tale. De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învaţă. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău. Învaţă-mă bunătatea, învăţătura şi cunoştinţa, că în poruncile Tale am crezut. Mai înainte de a fi umilit, am greşit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit. Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta, învaţă-mă îndreptările Tale. Înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale. Închegatu-s-a ca

grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat. Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăţ îndreptările Tale. Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur şi argint.

Slavă... Şi acum... Aliluia (de trei ori), cu închinăciuni şi în Postul Mare cu metanii. Doamne miluieşte (de trei ori)
Slavă... Şi acum...

Starea a doua:

Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit, înţelepţeşte-mă şi voi învăţa poruncile Tale. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecăţile Tale şi întru adevăr m-ai smerit. Facă-se dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău. Să vină peste mine îndurările Tale şi voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este. Să se ruşineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptăţit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine şi cei ce cunosc mărturiile Tale. Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă ruşinez. Se topeşte sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit. Sfarşitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: " Când mă vei mângăia?" . Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc? Spusu-mi-au călcătorii de lege deşertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne. Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă! Puţin a fost de nu m-am sfârşit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale. După mila Ta, viază-mă şi voi păzi mărturiile gurii mele. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne, în cer; în neam şi în neam

adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul şi rămâne. După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ţie. De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aş fi pierit întru necazul meu. În veac nu voi uita îndreptările, Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne. Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat. Pe mine m-au aşteptat păcătoşii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput. La tot lucrul desăvârşit am văzut sfărşit, dar porunca Ta este fără de sfărşit. Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este. Mai mult decât pe vrăjmaşii mei m-ai înţelepţit cu porunca Ta, că în veac a mea este. Mai mult decât învăţătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este. Mai mult decât bătrânii am înţeles, că poruncile Tale am căutat. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale. De la judecăţile Tale nu m-am abătut,că Tu ai pus mie lege. Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea! Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptăţii. Făclie picioarelor mele este legea Ta şi lumină cărărilor mele. Juratu-m-am şi m-am hotărât să păzesc judecăţile dreptăţii Tale. Umilit am fost până în sfârşit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău. Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoieşte-le, Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă. Sufletul meu în mânile Tale este pururea şi legea Ta n-am uitat. Pusu-mi-au păcătoşii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit. Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac spre răsplătire. Pe călcătorii de lege am urât şi legea Ta am iubit. Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit. Depărtaţi-vă de la mine cei ce vicleniţi şi voi cerceta poruncile Dumnezeului meu. Apără-mă, după cuvântul Tău, şi mă viază şi să nu-mi dai de ruşine

aşteptarea mea. Ajută-mă şi mă voi mântui şi voi cugeta la îndreptările Tale, pururea. Defăimat-ai pe toţi cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor. Socotit-am călcători de lege pe toţi păcătoşii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea. Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecăţile Tale m-am temut. Făcut-am judecată şi dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate. Primeşte pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri. Sfârşitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta şi după cuvântul dreptăţii Tale. Fă cu robul Tău după mila Ta, şi îndreptările Tale mă învaţă. Robul Tău sunt eu; înţelepţeşte-mă şi voi cunoaşte mărturiile Tale. Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul şi topazul. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu. Arătarea cuvintelor Tale luminează şi întelepţeşte pe prunci. Gura mea am deschis şi am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă... Şi acum... Aliluia (de trei ori), cu închinăciuni şi în Postul Mare cu metanii. Doamne miluieşte (de trei ori) Slavă... Şi acum...

Starea a treia:

Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata Ta, faţă de cei ce iubesc numele Tău. Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, şi sa nu mă stăpânească nici o fărădelege. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale. Faţa Ta arat-o robului Tău şi mă învaţă poruncile Tale. Izvoare de apă s-au pogorât din ochii mei, pentru că n-am

pazit legea Ta. Drept eşti, Doamne, şi drepte sunt judecăţile Tale. Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale şi cu tot adevărul. Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmaşii mei. Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte şi robul Tău l-a iubit pe el. Tânăr sunt eu şi defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Dreptatea Ta este dreptate în veac şi legea Ta, adevărul. Necazuri şi nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea. Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înţelepţeşte-mă şi voi fi viu. Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta. Strigat-am către Tin: " Mântuieşte-mă, şi voi păzi marturiile Tale" . În zori m-am sculat şi am strigat: " Întru cuvintele Tale am nădăjduit" . Deschis-am ochii mei dis-de-dimineaţă, ca să cuget la cuvintele Tale. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază. Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat. Aproape eşti Tu, Doamne, şi toate poruncile Tale sunt adevărul. Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele. Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea Ta n-am uitat. Judecă pricina mea şi mă izbăveste; după cuvântul Tau, fă-mă viu. Departe de păcătoşi este mântuirea, că îndreptările Tale n-au cautat. Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază. Mulţi sunt cei ce mă prigonesc şi mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut. Văzut-am pe cei nepricepuţi şi mă sfârşeam, ca n-au păzit cuvintele Tale. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază. Începutul cuvintelor Tale este adevărul şi veşnice toate judecăţile dreptăţii Tale. Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea. Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoara mare. Nedreptatea am urât şi am dispreţuit, iar legea Ta am iubit. De şapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecăţile dreptăţii

Tale. Pace multă au cei ce iubesc legea Ta şi nu se smintesc. Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale, şi le-a iubit foarte. Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înţelepţeşte. Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăveşte. Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învăţat îndreptările Tale. Rosti-va limba mea cuvintele Tale că toate poruncile Tale sunt drepte. Mâna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales. Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, şi legea Ta cugetarea mea este. Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile Tale îmi vor ajuta mie. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă... Şi acum..., şi îndată:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl, Atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu facut; Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastrş mântuire S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi s-a îngropat;

Şi a înviat a treia zi după Scripturi;

Şi S-a suit la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui;

Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor.

Aştept învierea morţilor.

Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

Sfinte Dumnezeule?, cu trei închinăciuni. Preasfântă Treime? tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia?

Apoi troparele acestea, glasul al 8-lea:

Iată, Mirele vine în miezul nopţii şi fericită este sluga pe care o va afla priveghind; dar nevrednică este iarăşi pe care o va afla lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuiezi, ca să nu te dai morţii, şi afară de împărăţie să te încui. Ci, te deşteaptă, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

La ziua cea înfricoşatoare gândind, suflete al meu, priveghează, aprinzându-ţi candela ta, cu untdelemn

luminând-o, că nu ştii când va veni la tine glasul ce va zice: " Iata Mirele!" . Vezi, dar, suflete al meu, să nu dormitezi, căci vei rămâne afară bătând ca cele cinci fecioare. Ci în priveghere aşteaptă, ca să întâmpini pe Hristos cu untdelemn de ungere, şi-ţi va da ţie cămara cea dumnezeiască a slavei Sale.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, zidul cel nebiruit, întărirea mântuirii, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, te rugăm: Sfaturile celor potrivnici le risipeşte, întristarea poporului tău în bucurie o întoarce, ţara ta o apără şi o ajută, pentru pacea lumii te roagă, că tu eşti, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul, în cer şi pe pământ, eşti închinat şi slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive şi mult-Milosarde; Care pe cei drepţi iubeşti şi pe cei păcătosi miluieşti; Care pe toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce au să fie; Însuţi, Doamne, primeşte şi rugăciunile noastre în ceasul acesta şi îndreptează viaţa noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curaţeşte şi ne izbăveşte pe noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu sfinţii Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziti şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţei şi la cunoştinţa slavei Tale celei neapropiate, ca binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă... Şi acum...

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărita fără de asemanăre decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Strana: Întru numele Domnului binecuvintează, părinte.

Preotul:

Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează, luminează faţa spre noi şi ne miluieşte.

Şi de este Aliluia sau Postul Mare, se zice rugăciunea aceasta a Sfântului Efrem Sirul, în trei stări, cu trei metanii mari:

Doamne şi Stăpânul vieţii mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire şi al grăirii în deşert, nu mi-l da mie (o metanie).

Iar duhul curăţiei, al gândului smerit, al răbdării şi al dragostei, daruieşte-l mie, slugii Tale (o metanie).

Aşa, Doamne, Împărate, dăruieşte-mi ca să îmi văd greşealele mele şi să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin. (o metanie).

Şi după rugăciunea aceasta, se zic aceste patru stihuri, iarăşi în trei stări, cu 12 închinăciuni:

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului (o închinăciune).

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine păcătosul (o închinăciune).

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuieşte-mă (o închinăciune).

Fără de număr am greşit, Doamne, iartă-mă (o închinăciune).

Şi pe urmă, iarăşi rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, toată, cu două închinăciuni, şi la sfârşit cu o metanie mare: Doamne şi Stăpânul vieţii mele? Apoi:

Rugăciunea aceasta a lui Mardarie:

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi cu judecăţile care ştii, miluieşte-mă pe mine nevrednicul robul Tău, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Iar de nu este Aliluia sau Postul Mare, se lasă rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele? şi metaniile, şi se zice numai rugăciunea de mai sus: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice? Apoi se zice: Veniţi să ne închinăm? (de 3 ori), şi

Psalmul 120

Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul. Nu va lăsă să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce te păzeşte. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzeste pe Israel. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea. Domnul te va păzi pe tine de tot

răul; păzi-va sufletul tău. Domnul va păzi intrarea ta şi iesirea ta de acum şi până în veac.

Psalmul 133

Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului, care staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru. Noaptea ridicaţi mâinile voastre spre cele sfinte ţi binecuvântaţi pe Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Slavă... Şi acum... Sfinte Dumnezeule? trei închinăciuni, Preasfântă Treime? Tatăl nostru?

Apoi troparele aceste, glasul al 2-lea:

Pomeneşte, Doamne, ca un bun pe robii Tăi, şi câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai Tu, Cel ce poţi şi celor adormiţi a le da odihnă.

Cela ce prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chiverniseşti, şi ceea ce este de folos tuturor le dăruieşti, Unule, Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletelor adormiţilor robilor Tăi, că spre Tine nădejdea şi-au pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Slavă...

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că în tine, Cel neîncăput, Hristos Dunmezeul nostru, a binevoit încăpea. Fericiţi suntem şi noi, folositoare pe tine avându-te, că ziua şi noaptea te rogi pentru noi. Pentru aceasta lăudându-te, strigăm ţie: Bucură-te ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine.

Apoi Doamne miluieste (de 12 ori), şi

Rugăciunea aceasta

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce în nădejdea învierii şi a vieţii veşnice au adormit, pe părinţii şi fratii nostri, şi pe toţi care în cucernicie şi în credinţă s-au săvârşit; şi iartă lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie, cea cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, şi-i aşază pe dânşii în locuri luminoase, în locuri răcoroase, în locuri de odihnă, de unde a fugit, toată durerea, întristarea şi suspinul, unde cercetarea feţei Tale veseleşte pe toţi sfinţii Tăi cei din veac. Dăruieşte lor şi nouă împărăţia Ta ţi împărtăşirea bunătăţilor Tale celor negrăite şi veşnice şi desfătarea vieţii Tale celei nesfârşite şi fericite. Că Tu eşti viaţa şi învierea şi odihna robilor Tăi celor adormiţi, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preamărită pururea Fecioară, Maica lui Hristos Dumnezeu, du rugăciunea noastră la Fiul tău şi Dumnezeul nostru şi cere să mântuiască pentru tine sufletele noastre.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt; Treime Sfântă, slavă Ţie.

Glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pr noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomenii fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi sumtem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

În timpul troparelor de umilinţă preotul iese din Sfântul Altar în faţa uşilor împărăteşti şi cu faţa către răsărit zice ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru ca să se păzescă sfânt locaşul acesta, ţara aceasta şi toate oraşele şi satele: de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri şi de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând şi lesne iertător să fie nouă Bunul şi Iubitorul de

oameni Dumnezeul nostru, să îndepărteze şi să împrăştie toată mânia care se porneşte asupra noastră şi să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, şi să ne miluiască pe noi.

Doamne miluieşte (de 40 de ori).

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe şi, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, faţă de păcatele noastre şi ne miluieşte pe noi.

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Preotul zice ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul:

Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea nostră, slavă Ţie.

Strana: Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori), Binecuvintează. Iar preotul, întorcându-se cu faţa către credincioşi, zice otpustul cel mic:

Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri şi pentru ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Apoi plecându-se preotul către străni îşi cere obişnuita iertare, zicând:

Binecuvântaţi şi mă iertaţi pe mine, păcătosul!

Iar fraţii răspund:

Dumnezeu să te ierte şi să te miluiască, părinte sfinţite.

Apoi preotul se întoarce cu faţa către răsărit şi zice ectenia aceasta:

Să ne rugăm pentru pacea lumii.

Pentru buna sporire şi întărirea drepslăvitorilor creştini.

Pentru Prea fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)] şi pentru toţi fraţii noştri cei întru Hristos.

Pentru (aici se pomeneşte cârmuirea ţării, după îndrumările Sfântului Sinod).

Pentru cei ce ne urăsc şi pentru cei ce ne iubesc pe noi.

Pentru cei ce ne miluiesc şi ne slujesc nouă.

Pentru cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii.

Pentru izbăvirea celor robiţi.

Pentru părinţii şi fraţii noştri care sunt departe.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat şi prin aer.

Pentru cei ce zac în neputinţe.

Să ne rugăm pentru îmbelşugarea roadelor pământului.

Şi pentru toţi ortodocşi creştini.

Să fericim pe conducătorii ţării.

Pe arhiereii ortodocşi.

Pe ctitorii sfântului locaşului acestuia.

Pe părinţii şi învăţătorii noştri.

Pe toţi cei mai înainte adormiţi, părinţi şi fraţi ai noştri dreptcredincioşi, care odihnesc aici şi pretutindeni. Să zicem şi pentru aceştia.

Doamne miluieşte (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Se cuvine a şti că aşa se citeşte Miezonoptica din toate zilele peste toată săptămâna, afară de sâmbătă, duminică şi când este Priveghere.

RÂNDUIALA MIEZONOPTICII DIN DUMINICI

Preotul face începutul, după obicei zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru? Strana: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie! Împărate ceresc? Sfinte Dumnezeule? Presfântă Treime? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia? Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm? (de 3 ori). Apoi Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule? (caută la Rugăciunile Dimineţii).

Şi îndată se zice Canonul Treimii (Troişnicul), al glasului ce va fi de rând. Şi după canon se cântă Troparele Treimice, glasul al 2-lea:

Cuvine-se cu adevărat a lăuda pe Treimea cea întru tot dumnezeiască: pe Tatăl cel fără de început şi a toate lucrător, pe Cuvântul cel împreună fără de început, Care din Tatăl mai înainte de veci fără stricăciune S-a născut, şi pe Sfântul Duh, Cel ce din Tatăl fără de ani purcede.

Cuvine-se cu adevărat a Te slăvi pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul, de Care se înfricoşează şi se cutremură heruvimii şi Te slăvesc puterile cereşti. Cel ce ai înviat a treia zi din mormânt, Hristoase, Dătătorule de viaţă, cu frică Te slăvim.

Să lăudăm toţi cum se cuvine pe Dumnezeu, cu cântări dumnezeieşti: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul cel Dumnezeiesc, Stăpânia cea în trei Ipostasuri, o Împărăţie şi o Domnie.

Să preslăvim Unimea cea după fiinţă, pe Cea în trei Ipostasuri, pe Care o laudă toţi pământenii şi o slăvesc puterile cereşti, Căreia toţi cu credinţă I se închină.

Domnească începătorie peste heruvimi şi dumnezeiască Stăpânie fără de asemănare peste serafimi, Treime cea nedespărţită în Unime, Ceea ce eşti după adevăr dumnezeiască Stăpânire, pe Tine Te slăvim.

Tatălui Celui fără de început şi Dumnezeu, Cuvântului Celui împreună fără de început şi Duhului mă închin. Fiinţa cea nedespărţită, una împreunată, Unimea cea întreit numărată, cu laude să O mărim.

Fulgerele Tale, cele cu raze strălucitoare, străluceşte-le mie, Dumnezeul meu, Cel ce eşti în trei Ipostasuri, Atotfăcătorule; şi locaş mă arată al slavei Tale celei neapropiate, luminată şi purtătoare de lumină şi neschimbată.

De Care se înfricoşează şi se cutremură heruvimii şi-L slăvesc oştile îngereşti, pe Cel ce din Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat, pe Hristos, Dătătorul de viaţă, cu frică să-L slăvim.

Slavă...

Părinte Atotţiitorule, Cuvinte a lui Dumnezeu, întru tot Duhule Sfinte, o Putere şi un Chip, o Împărăţie, o Dumnezeire şi o Stăpânire, miluieşte pe cei ce se închină Ţie.

Şi acum...

Din morţi văzând pe Fiul tău, Preacurată Fecioară, înviat cu cuviinţă dumnezeiască, de bucurie negrăită lumea s-a umplut, pe Acela slăvindu-L şi pe tine mărindu-te.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica

Dumnezeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai marită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeule? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia? Ipacoi al glasului de rând. Doamne miluieşte (de 40 de ori). Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii? Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează? Apoi citeşte din faţa uşilor împărăteşti, în genunchi, cu faţa spre apus, această

Rugăciune către Preasfânta Treime
Facere a lui Marcu Monahul

Întru tot puternică şi de viaţă făcătoare şi începătoare de lumină Preasfântă Treime, Care, din bunătate, toată făptura lumii şi pe cea mai presus de lume dintru nefiinţă ai adus-o şi cu purtarea de grijă o şi stăpâneşti; Care, după alte nespuse faceri de bine ale Tale faţă de neamul omenesc, pentru neputinţa trupească ne-ai dăruit nouă pocăinţă, până în clipa morţii, nu ne lăsa pe noi, ticăloşii, să murim în faptele nostare cele rele, nici pe începătorul răutăţilor şi pizmătăreţul şi pierzătorul să-şi râdă de noi. Că ştii, Îndurate, câtă pizmuire şi vrajbă are asupra noastră şi câtă este şi pătimirea şi slăbiciunea şi nepurtarea nostră de grijă. Ci, Te rugăm, nu ne lipsi de bunătăţile Tale pe noi care Te mâniem în toată ziua şi în tot ceasul, prin călcarea cinstitelor şi de viaţă făcătoarelor Tale porunci. Şi toate greşealele noastre, pe care le-am făcut în toată viaţa noastră, până în ceasul de acum, sau cu fapta, sau cu cuvântul, sau cu

gândul, ni le lasă şi ni le iartă. Şi ne învredniceşte ca cealaltă viaţă a noastră să o săvârşim întru pocăinţă şi în umilinţă şi în paza sfintelor Tale porunci. Şi cu orice fel de dezmierdare înşelându-ne, în multe chipuri am greşit, şi cu urâte pofte nefolositoare şi vătămătoare amăgindu-ne, ne-am purtat; sau cu mânie şi cu iuţeală dobitoceşte pornindu-ne, am mâniat pe vreun frate al nostru; sau cu limbă slobodă şi neînfrânată în tari curse ne-am prins; sau cu vreuna din simţirile noastre, sau cu toate, de voie sau de nevoie, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, sau din înfierbântare, sau din deprindere, nebuneşte am alunecat; sau cu gânduri viclene şi cu ştiinţă deşarte ne-am spurcat; sau cu orice chip de greşeală am păcătuit, din aducere aminte şi din obiceiul cel rău şi cumplit; iartă-ne nouă şi lasă toate, întru tot Îndurate, Preabunule şi mult-Milostive. Şi ne dăruieşte, Bunule, deşteptare şi putere, ca să facem voia Ta cu bună plăcere şi în chip desăvârşit. Că din răutatea cea din noapte şi întunecată, cu vederea luminii, prin pocăinţă să ne schimbăm şi în lumină cu bunăcuviinţă să umblăm, şi curaţi faţă de iubirea Ta de oameni arătându-ne noi, nevrednicii, să Te lăudăm şi să te slăvim în veci. Amin.

După terminarea rugăciunii, sculându-se, preotul zice: Slavă Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ţie.

Strana: Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori). Binecuvintează!Preotul:

Cel ce a înviat din morţi, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinţilor măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli şi pentru ale

tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi ca un bun şi de oameni iubitor. Amin.

Apoi preotul îşi ia cuvenita iertare şi, întorcându-se iarăşi cu faţa spre răsărit, zice ectenia: Să ne rugăm pentru?, aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele.

UTRENIA

După ce binecuvintează preotul, din faţa Sfintei Mese, de este Postul Mare, se zice: Sfinte Dumnezeule? Presfântă Treime? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia? Doamne miluieşte (de 12 ori), Veniţi să ne închinăm? (de 3 ori). În acest timp cântăreţul (citeţul) se închină de trei ori.

Iar de nu este Post, după ce binecuvintează preotul, se zice: Veniţi să ne închinăm? (de 3 ori) şi aceşti doi psalmi.

Psalmul 19

Să te audă Domnul în ziua necazului, şi să-ţi fie scut numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ţie ajutor din locaşul Lui cel sfânt, şi din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bineplăcuta să-I fie. Dea ţie Domnul după inima ta, şi tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea Ta, şi întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său cu puterea dreptei Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruţele lor, altii cu căii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru. Aceştia s-au împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat. Doamne, mântuieste pe împăratul şi ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împaratul şi întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui, şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătăţii, pus-ai pe

capul lui cunună de piatră scumpă. Viaţă a cerut de la Tine şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mâtuirea Ta, slavă şi mare cuviinţă vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului; veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu faţa Ta. Că împăratul nădăjduieşte în Domnul şi întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti. Află-se mâna Ta, peste toţi vrăjmaşii Tăi, dreapta Ta să afle pe toţi cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, şi-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, şi sămânţa lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă şi cu arcul Tău vei ţinti capul lor. Înalţă-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom şi vom lăuda puterile Tale.

Slavă... Şi acum... Sfinte Dumnezeule? Presfântă Treime? Tatăl nostru? Că a Ta este înpărăţia? Dator este pretul a lua aminte ca să fie în mijlocul bisericii când va zice: Că a Ta este împărăţia? După Sfinte Dumnezeule? şi Tatăl nostru?, citeţul zice aceste tropare:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte, şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Slavă...

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, daruindu-le lor biruinţă asupra celui

potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ocrotitoare, neînfricată si neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce eşti bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întăreşte viaţa cea de obşte a dreptmăritorilor creştini. Mântuieşte pe cei ce ă-ai rânduit să conducă şi le dă lor biruinţă din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce eşti una binecuvântată.

Preotul din faţa Sfintei Mese, zice ectenia aceasta, la care se răspunde: Doamne miluieşte (de 3 ori).

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)] , pentru sănătatea şi mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru (aici se pomeneşte cârmuirea ţării, ţinând seamă de îndrumările Sfântului Sinod), pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi cucernicii şi dreptslăvitorii creştini, pentru sănătatea şi mânturiea lor.

Ecfonis

Că milostiv şi iubitor de oamnei Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi

în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului binecuvintează, părinte!

Preotul:

Slavă Sfintei şi Celei de o fiinţă şi de viaţă făcătoarei şi nedespărţitei Treimi, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin

Iar citeţul cel rânduit (sau cel mai mare), cu evlavie şi cu frica lui Dumnezeu, zice:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta (de două ori).

(Preotul, cu capul descoperit, citeşte în faţa Sfintei Mese primele şase rugăciuni ale dimineţii).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulţit cei ce mă necăjesc! Mulţi se scoală asupra mea; mulţi zic sufletului meu: " Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!" Iar Tu Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea şi Cel ce înalţi capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat şi m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală,

Doamne, mântuieşte-mă Dumnezeul meu; că Tu ai bătut pe toţi ce-mi vrăjmăşuiesc mie în deşert; dinţii păcătosilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea, şi peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Şi iarăşi:

Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă cerţi. Că săgeţile Tale s-au înfipt în mine şi ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de către faţa mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, de către faţa păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea au apăsat peste mine. Împuţitu-s-au şi au putrezit rănile mele de către faţa nebuniei mele. Chinuitu-m-am şi m-am gârbovit până în sfârşit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că şalele mele s-au umplut de ocări, şi nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am şi m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea şi suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea şi lumina ochilor mei, şi aceasta nu este cu mine. Prietenii mei şi vecinii mei în preajma mea s-au apropiat şi au şezut; şi cei de aproape ai mei departe au stat. Şi se sileau cei ce căutau sufletul meu, şi cei ce căutau cele rele mie grăiau deşertăciuni şi vicleşuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam şi ca un mut ce nu-şi deschide gura sa. Şi m-am făcut ca un om ce nu aude şi nu are în gura lui mustrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul

meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmaşii mei; şi când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semeţit. Că eu spre bătai gata sunt, şi durerea mea înaintea mea este pururea. Că faradelegea mea eu o voi vesti, şi mă voi îngriji pentru păcatul meu; iar vrăjmasii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult decât mine şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplatesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lasa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Şi iarăşi:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineaţă. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu şi neumblat şi fără de apă. Aşa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta şi slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viaţa; buzele mele Te vor lăuda. Aşa Te voi binecuvânta în viaţa mea, şi în numele Tău voi ridica mâinile mele. Că de seu şi de grăsime să se sature sufletul meu, şi cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în aşternutul meu, în dimineţi am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine şi pe mine m-a sprijinit Dreapta Ta. Iar ei în desert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se vor în mâinile sabiei, părţi vulpilor vor fi. Iar împaratul se va veseli

de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăţi.

Şi iarăşi:

În dimineşi am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori), fără închinăciuni. Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă... Şi acum...

Preotul iese din Sfântul Altar, îşi desoperă capul şi citeşte în taină ultimele 6 rugăciuni de dimineaţă, înaintea uşilor împărăteşti.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne, că s-a umplut de rele sufletul meu şi viaţa mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morţi slobod. Ca nişte oameni răniţi, ce dorm în mormânt, de care nu Ţi-ai mai adus aminte şi care au fost lepădaţi de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate şi în umbra morţii. Asupra mea s-a întărit mânia Ta şi toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuţii mei de la mine, ajuns-am urâciune lor, închis am fost şi n-am putut ieşi. Ochii mei au slăbit de suferinţă. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare morţilor vei face minuni? Sau cei morţi se vor scula şi Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta şi adevarul Tău în

locul pierzării? Oare, se vor cunoaşte întru întuneric minunile Tale şi dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat şi dimineata rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu şi întorci faţa Ta de la mine? Sărac sunt eu şi în osteneli din tinereţile mele, înaltat am fost, dar m-am smerit şi m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale şi infricoşările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua şi m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieteni, şi pe cunoscuţii mei, şi cei de aproape ai mei s-au făcut nevăzuţi.

Şi iăraşi:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat şi noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, şi nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta; pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătăţi dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile sale. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-Răbdător şi mult-Milostiv. Nu până în sfârşit Se va iuţi, nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, că după înălţimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de Dânsul. Pe cât

sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-şi-a aminte că ţărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori. Că duh a trecut printr-însul şi nu va fi şi nu-şi va mai cunoaşte încă locul său. Iar mila Domnului din veac şi până în veac, spre cei ce se tem de Dânsul; şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al Lui şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit Scaunul Său şi Împărăţia Lui peste toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pe Domnul, toţi îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceţi cuvântul Lui şi auziţi glasul cuvintelor Lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui. Binecuvântaţi pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Şi iarăşi:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viata mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morţii cei din veacuri. S-a mâhnit în mine duhul meu, în mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile

mele, sufletul meu, ca un pământ însetoşat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă aseman celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrajmaşii mei, Doamne! La Tine am scăpat, Învaţă-mă să fac voia Ta, ca Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povătui la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţa. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Şi întru mila Ta vei sfârşi pe vrăjmaşii mei şi vei pierde pe toti cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Şi iarăşi:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori). Apoi preotul, cu capul descoperit, zice ectenia mare şi îndată se cântă:

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Dumnezeu este Domnul? se cântă pe glasul troparului, cu aceste patru stihuri:

Lăudaţi pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Înconjurând m-au înconjurat şi în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Nu voi muri, ci voi fi viu şi voi povesti lucrurile Domnului.

Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului; de la Domnul s-a făcut aceasta şi este minunată în ochii noştri.

Apoi se cântă troparul sărbătorii ce se va întâmpla, sau al sfântului, sau al învierii, pe glasul care va fi la rând.

Iar în Sfântul şi Marele Post se cântă Aliluia (de 3 ori), după glasul de rând, cu aceste patru stihuri:

De noapte mânecă duhul meu către Tine Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ.

Dreptate vă învăţaţi toţi cei ce locuiţi pe pământ.

Pizmuire va cuprinde pe poporul cel neînvăţat şi acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor măriţi ai pământului.

Şi după Aliluia, se cântă troparele Treimice ale glasului de rând, fiecare câte o dată.

Cântările Treimice

glasul 1

Cu trupeşti închipuiri, către mintea cea netrupescă şi fără materie a Puterilor celor fără de trup ridicându-se, şi prin cântare întreit-sfântă a Dumnezeirii cele în trei ipostasuri

primind strălucire, ca heruvimii să strigăm către Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Cu toate Puterile cereşti, ca heruvimii să strigăm celui ce este întru cei de sus, întreit-sfântă laudă înălţându-I: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm Ţie, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Să se ştie

Că la sfârşitul Cântărilor Treimice în toată săptămâna se zice:

LUNI

Cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

MARŢI

Pentru rugăciunile Înaintemergătorului, miluieşte-ne pe noi.

MIERCURI ŞI VINERI

Cu puterea Crucii Tale, păzeşte-ne pe noi.

JOI

Pentru rugăciunile Sfinţilor Apostoli şi ale Ierarhului Nicolae, miluieşte-ne pe noi.

Tot aşa şi la luminândele Sfântului şi Marelui Post.

glasul al 2-lea

Puterilor celor de sus urmând pe pământ, cântare de biruinţă aducem Ţie, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru;cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Nezidită fire, Făcătorul tuturor, buzele nostre le deschide, ca să vestim lauda ta, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Din pat şi din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima şi buezle mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

glasul al 3-lea

Treime de o fiinţă şi nedespărţită, Unime în trei ipostasuri şi împreună-vecuitoare, Ţie, ca unui singur Dumnezeu, cântare îngerescă strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Pe Tatăl cel fără de început, pe Fiul cel împreună fără de început, pe Duhul cel împreună-vecuitor, Dumnezeirea cea una, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Fără de veste Judecătorul va veni şi faptele fiecăruia se vor descoperi; deci cu frică să strigăm în miezul nopţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

glasul al 4-lea

Noi, cei muritori, îndrăznind să aducem cântare slugilor Tale celor ce sunt duhuri, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Precum cetele îngerilor acum în cer, aşa şi stările oamenilor pe pământ, cu frică, cântare de biruinţă aducem Ţie. Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Pe Părintele Tău cele fără de început şi pe Tine, Hristoase Dumnezeule, şi pe Duhul cel Presfânt, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem:

glasul al 5-lea

Vremea cântării este şi ceasul rugăciunii. Cu osârdie să strigăm către Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Îndrăznind a ne asemăna oştilor Tale celor înţelegătoare Treime, Ceea ce eşti fără de început, cu guri nevrednice strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Cel ce în pântece fecioresc ai încăput şi de sânurile Tatălui nu Te-ai despărţit, Hristoase Dumezeule, cu îngerii primeşte-ne şi pe noi, care strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

glasul al 6-lea

Heruvimii, stând înainte cu frică, şi serafimii, spăimântându-se cu cutremur, întreit sfântă cântare aduc cu glas fără de tăcere. Cu care şi noi păcătoşii strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Cu guri fără de trup, cu doxologii fără tăcere, cei cu câte şase aripi cântă Ţie întreit sfântă cântare, Dumnezeul nostru; iar noi cei de pe pământ, cu buze nevrednice laudă Ţie înălţăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Pe Unimea Dumnezeirii în Treime, în unire neamestecată O slăvim şi cântare îngerească strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

glasul al 7-lea

Cel ce eşti lăudat de heruvimi cu preînaltă şi cu dumnezeiască slavă de îngeri închinat, primeşte-ne şi pe noi, cei de pe pământ, care cu buze nevrednice laudă Ţie înălţăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Ca pe un somn lepădând lenea, suflete, îndreptare spre lauda Judecătorului arată şi cu frică strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Dumnezeirii celei neapropiate, Treimii celei într-o Unime, întreit-sfânta laudă a serafimilor înălţând, cu frică să strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

glasul al 8-lea

Spre cer inimile având, cetelor îngereşti să urăm şi cu frică la Cel ce nu ia mită să cădem, laudă de biruinţă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Heruvimii, neîndrăznind a privi la Tine, zburând strigă cu înălţare de vers cântarea dumnezeiască a glasului celui întreit-sfânt; cu care şi noi strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Şi acum...

Fiind robiţi de mulţimea greşealelor noastre şi neîndrăznind a privi la înălţimea Ta, plecăm sufletul şi trupul, şi cu îngerii cântare strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Sfârşitul laudelor Treimice.

Urmează citirea Psaltirii şi Sedelnele după rânduiala lor. Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule? (caută la Rugăciunile Dimineţii), apoi Cântările lui Moise şi Canonul. Iar la Cântarea a 9-a a Canonului, se cântă:

IMNUL PRESFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Preotul zice:

Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii, întru cântări cinstind-o să o mărim.

Măreşte, suflete al meu pe Domnul şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Strana:

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Că mi-a făcut mie mărire Cel putenic şi sfânt numele Lui şi mila Lui din neam în neam spre cei ce se tem de El.

Făcut-a tărie cu braţul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Pogorât-a pe cei puternici de pe scaune şi a ridicat pe cei smeriţi; pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăţi, iar pe cei bogaţi i-a scos afară deşerţi.

Luat-a pe Israel sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinţii noştri, lui Avraam şi seminţiei lui până în veac.

După fiecare stih se cântă: Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii? şi se face închinăciune după fiecare stih. Apoi Cântarea a 9-a a Canonului. După Canon, se cântă pe glasul irmoaselor:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai marită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

După sfârşitul canonului, de nu este duminică, se cântă: Cuvine-se cu adevărat?, ectenia mică, iar de este duminică, după ectenie, se zice:

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru (de două ori), iar a treia oară:

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui (o închinăciune), că sfânt este.

Apoi Luminânda învierii. Iar de este Post, se cântă Luminândele glasului ce se va întâmpla. Sfârşitul luminândelor se face cu stihurile Treimice, precum s-a arătat la tipicul de la începutul Cântărilor Treimice, adică:

Luni: ? Cu ocrotirile celor fără de trup, miluieşte-ne pe noi.

Marţi: ? Pentru rugăciunile Înaintemergătorului, miluieşte-ne pe noi.

Miercuri şi Vineri: ? Cu puterea Crucii tale, păzeşte-ne pe noi.

Joi: ? Pentru rugăciunile Sfinţilor Apostoli şi ale Ierarhului Nicolae, miluieşte-ne pe noi.

Luminândele Postului Mare

Fiecare luminândă se cântă de trei ori, după glasul ce va fi de rând.

glasul 1

Cel ce răsari lumina, Doamne, curăţeşte sufletul meu de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

glasul al 2-lea

Lumina Ta cea pururea veşnică trimite-o, Hristoase Dumnezeule, şi luminează ochii cei de taină ai inimii mele, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

glasul al 3-lea

Trimite lumina Ta, Hristoase Dumnezeule, şi luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

glasul al 4-lea

Cel ce răsari lumină lumii Tale, sufletul meu cel ce este întru întuneric curăţeşte-l de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

glasul al 5-lea

Dătătorule de lumină, Doamne, trimite lumina Ta şi luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

glasul al 6-lea

Doamne, trimite sufletelor noastre lumina Ta cea pururea veşnică, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

glasul al 7-lea

Ridică-mă, Domane, spre lauda Ta, şi mă învaţă să fac voia Ta, Sfinte, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

glasul al 8-lea

Lumină fiind Hristoase, luminează-mă întru Tine, cu ocrotirile celor fără de trup, şi mă mântuieşte.

Liminândele zilelor de peste toată săptămâna

Luni

A îngerilor:

Podobie: Femei, auziţi?

Arhangheli şi Îngeri, Începătorii şi Domnii, Puteri, Stăpânii, şi Scaune, Heruvimi, cei cu ochi mulţi, şi Serafimi, cei cu câte şase aripi, rugaţi-vă acum pentru noi, să ne izbăvim din nevoi şi de focul cel nestins.

Alta:

Cel ce ai împodobit cerul cu stele, ca un Dumnezeu, şi prin îngerii Tăi tot pământul luminezi, Făcătorule a toate, mântuieşte pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti dulceaţa îngerilor, bucuria celor necăjiţi, folositoarea creştinilor, Fecioară, Maica Domnului, apără-ne pe noi şi ne izbăveşte de chinurile cele veşnice.

Marţi

A Înaintemergătorului:

Proorocule preamărite şi Înaintemergătorule al harului, cel ce ai propovăduit pocăinţa mântuirii tuturor şi pe Mieluşelul, Cel ce a ridicat păcatul lumii L-ai arătat, fericite, pe Acela acum roagă-L să mântuiască lumea.

Alta:

Pe Înaintemergătorul Ioan şi Botezătorul Mântuitorului, pe cel ce între prooroci prooroc şi pe cel hrănit în pustie, pe cel născut al Elisabetei toţi să-l lăudăm.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Feciară, pe tine toţi prooroci mai înainte te-au vestit. David pe tine munte te numeşte, chivot şi sfeşnic. Scară şi pod, năstrapă, ceea ce porţi mana, şi toiag odrăslit. Iar noi, ca pe o Născătoare de Dumnezeu, după vrednicie te cinstim.

Miercuri

A Crucii:

Cruce dumnezeiască, lauda creştinilor, armă nebiruită şi întărire a credinţei, cu credinţă te lăudăm şi ne închinăm; păzitoarea dreptmăritorilor creştini şi slava mucenicilor, după vrednicie pe tine te lăudăm.

Alta:

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea, podoaba Bisericii, Crucea, stăpânia celor ce conduc, Crucea, întărirea credincioşilor, Crucea, slava îngerilor şi diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Lângă cruce înainte a stat ceea ce Te-a născut mai presus de fire şi tânguindu-se a strigat: Vai mie, predulce Fiule, cum ai apus de la ochii mei? Cum între cei morţi te-ai socotit?

Joi

A Sfinţilor Apostoli:

Pe Petru şi pe Pavel, pe Andrei, pe Ioan, pe Iacob, pe Vartolomei şi pe Matei, pe Filip, pe Toma şi pe Simion, pe Iacob al lui Alfeu, pe Iuda tadeul şi pe Matia, Apostolii

Domnului, şi pe sfinţii evanghelişti Marcu şi Luca cu credinţă să-l lăudăm.

Alta:

Apostoli ai Mântuitorului, în toată latura cea de sub soare alergând, aţi propovăduit cu adevărat sfânta întrupare a lui Hristos din fecioară şi, din înşelăciune întorcând pe păgâni şi luminându-i, pe toţi i-aţi învăţat să cinstească pe Sfânta Treime.

A Sfântului Nicolae:

Pe marele arhipăstor şi ierarh şi întâiul şezător pe scaunul Mirelor, pe Nicolae, toţi să-l lăudăm, că pe mulţi bărbaţi ce erau să moară fără dreptate i-a izbăvit şi împăratului şi lui Avlavie s-a arătat în vis, stricând cu totul hotărârea lor cea nedreaptă.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Marie precurată, cădelniţă de aur, ceea ce ai fost încăpere Dumnezeirii celei neîncăpute, întru care Tatăl a binevoit şi Fiul s-a sălăşluit şi Duhul cel Presfânt, umbrindu-te pe tine, Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare.

Vineri

A Crucii:

Bucură-te, Cruce presfântă, zidul cel nesurpat al lumii, scăparea scârbiţilor şi a celor ce sunt în nevoi, biruinţa celor ce conduc şi apărătoarea credincioşilor, surparea barbarilor, cununa Apostolilor şi mântuirea credincioşilor.

Alta:

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea, podoaba Bisericii, Crucea, stăpânia celor ce conduc, Crucea, întărirea credincioşilor, Crucea, slava îngerilor şi diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Cruce răstignit văzându-Te pe Tine Preacurata, plângând şi tânguindu-se, striga: Cum ai apus, Soarele slavei, Începătorul luminii? Cum pe Cruce ai fost pironit şi cu suliţa în coastă ai fost împuns, Fiule şi Dumnezeul meu, pentru a oamenilor mântuire?

Sâmbătă

A tuturor Sfinţilor:

Prooroci preslăviţi, Apostoli fericiţi, drepţilor, patriarhilor, o dănţuire a ierarhilor şi preacuvioşilor, adunarea sfintelor femei şi toţi sfinţii mucenici, cu Maica lui Dumnezeu rugaţi-vă Domnului să miluiască pe ai voştri robi.

A morţilor:

Cel ce stăpâneşti pe cei morţi şi pe cei vii, ca un Dumnezeu, şi prin sfinţii Tăi tot pământul luminezi, Ziditorule a toate, mântuieşte pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Noi întru tine ne lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, şi folositoare către Dumnezeu te avem; tinde mâna ta cea nebiruită şi sfărâmă pe vrăjmaşii noştri; trimite robilor tăi ajutor dintru Cel sfânt.

Şi îndată

Laudele

De va fi duminică sau praznic împărătesc sau sfânt care are Doxologie mare, laudele se cântă pe glasul ce va fi de rând sau al primei stihiri de la laude.

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudaţi pe Domnul din ceruri, laudaţi pe El întru cele înalte; Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudaţi-L pe El toţi îngerii Lui, lăudaţi-L pe El toate puterile Lui; Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule.

Iar de va fi altă zi, peste săptămână, se citesc aceşti psalmi:

Psalmul 148

Laudaţi-L pe Domnul din ceruri, laudaţi-L pe El în cele înalte. Lăudaţi-L pe El toţi îngerii Lui, Lăudaţi-L pe El toate puterile Lui. Lăudaţi-L pe El soarele şi luna, Lăudaţi-L pe El toate stelele şi lumina. Lăudaţi-L pe El cerurile cerurilor şi apa cea mai presus de ceruri, să laude numele Domnului, că El a zis şi s-au facut, El a poruncit şi s-au zidit. Pusu-le-a pe ele în veac şi în veacul veacului. Porunca a pus li nu o vor trece. Lăudaţi pe El toţi cei de pe pământ; balaurii şi toate adâncurile; focul, grindina, zăpada, gheaţa, viforul, toate îndepliniţi cuvântul Lui; munţii şi toate dealurile, pomii cei roditori şi toţi cedrii; fiarele şi toate animalele cele ce se târăsc şi păsările cele zburătoare. Împăraţii pământului şi toate popoarele, căpeteniile şi toţi judecătorii pământului. Tinerii şi fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălţat. Lauda Lui pe

pământ şi în cer. Şi va înălţa puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Psalmul 149

Cântaţi Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioşi. Să se veselească Israil de Cel ce l-a făcut pe el, şi fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor. Să laude numele Lui în horă; în timpane şi în Psaltire să-I cânte Lui. Că iubeşte Domnul poporul Său şi va înălţa pe cei blânzi şi-i va izbăvi. Lăuda-se-vor cuvioşii întru slavă şi se vor bucura în aşternuturile lor. Laudele lui Dumnezeu în gura lor şi săbii cu două tăişuri în mâinile lor. Ca să facă izbândă între neamuri, mustrări între popoare. Ca să lege pe împăraţii lor în obezi şi pe cei slăviţi ai lor în cătuşe de fier. Ca să facă între dânşii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Săi.

Psalmul 150

Lăudaţi-L pe Domnul întru sfinţii Lui; Lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui. Lăudaţi-L pe El întru puterile Lui; Lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui. Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă; Lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută. Lăudaţi-L pe El în timpane şi în horă; Lăudaţi-L pe El în strune şi în organe. Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare; Lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

De va fi duminică, se zic aceste stihuri:

Scoală-Te, Domane Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Slavă..., Stihira Evangheliei,

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preabinecuvântată eşti, Născătoare de Dumnezeu fecioară, că prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a liberat, moartea s-a omorât şi noi am înviat. Pentru aceasta sântând, strigăm: Binecuvântat eşti, Hristoase Dumnezeule, Cel ce bine ai voit aşa, slavă Ţie.

(Dacă este Praznic, sau sfânt cu Doxologie, sau sfânt cu Polieleu, se cântă Slavă... Şi acum... dim Minei, Triod sau Penticostar).

Apoi

Doxologia

Preotul sau diaconul zice:

Slavă Ţie, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana cântă:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotţiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule

Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluieşte ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi ne miluieşte pe noi.

Că Tu eşti Unul Sfânt, Tu eşti Unul Domn Iisus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale (de 3 ori).

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie.

Doamne, la Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Slavă... Şi acum... Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi

Apoi mai pe larg.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Iar de este Postul Mare sau altă zi ce n-are Doxologie mare, După Laude Slavă... Şi acum..., citeţul cel rânduit zice aşa:

Ţie slavă se cuvine, Doamne Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Citeţul: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu? Şi: Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă?

Apoi

Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine eşti cuvântat Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat Stăpâne, înţelepteşte-mă cu îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat

Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mânilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul zice ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineaţă Domnului?

Apoi, de nu este praznic, se zice Stihoavna din Octoih, cu aceste stihuri:

Stih 1: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat, şi ne-am veselit în toate zilele vieţii noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pe fiii lor.

Stih 2: Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Slavă... Şi acum..., de are sfântul, de nu, din Octoih. Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului şi a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineaţa mila Ta şi adevărul Tău în toată noaptea (fără metanii).

După aceea: Sfinte Dumnezeule? Slavă... Şi acum... Preasfânta Treime? Tatăl nostru? Şi troparul sfântului. Slavă... Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta? şi celelalte. Iar după ecfonis: Înţelepciune Strana: Binecuvintează. Preotul: Cel ce sete binevucântat? Strana: Amin.

Întăreşte, Dumnezeule, sfânta şi dreapta credinţă a dreptmăritorilor creştini, şi Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Şi îndată: Veniţi să ne închinăm? (de 3 ori) şi se începe Ceasul întâi şi apoi otpustul desăvârşit.

De este Post, se zice: Bine este a ne mărturisi Domnului ... (de 2 ori), cu metanii, apoi Sfinte Dumnezeule? Slavă... Şi acum... Preasfânta Treime? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia? şi se citeşte troparul acesta:

În Biserica slavei Tale stând, în cer a sta ni se pare; Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti uşa cerească, deschide nouă uşa milei Tale.

Doamne miluieşte (de 40 de ori). Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii? Întru numele Domnului binecuvintează, părinte.

Preotul, din faţa Sfintei Mese:

Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin.

Împărate Ceresc, pe binecredinciosul nostru popor ocroteşte-l, credinţa o întăreşte, pe cei răi îi îmblânzeşte, lumea o împacă, sfânt locaşul acesta bine-l păzeşte, pe cei mai înainte răposaţi părinţii şi fraţii noştri, în locaşurile drepţilor îi aşază, iar pe noi întru pocăinţă şi mărturisire ne primeşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

După aceea se fac trei metanii zicând fiecare întru sine la fiecare metanie rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele?, aşa cum s-a arătat la Miezonoptica de taote zilele. După ce se ridică fraţii, cel mai mare sau citeţul rânduit începe: Veniţi să ne închinăm?, (de 3 ori), cu închinăciuni, şi se citeşte Ceasul întâi.

De este duminică, după sfârşitul Doxologiei şi Sfinte Dumnezeule?, se cântă troparul Învierii.

La glasurile 1, al 2-lea, al 3-lea şi al 4-lea, acest tropar al Învierii, pe glasul al 4-lea:

Astăzi mântuirea a toata lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt şi Începătorului vieţii noastre; că stricând cu moartea pe moarte, biruinţă ne-a dăruit nouă şi mare milă.

La glasurile al 5-lea, al 6-lea, al 7-lea şi al 8-lea, acest tropar al Învierii, pe glasul al 8-lea:

Înviat-ai din mormânt şi legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morţii, Doamne, pe toţi din cursele vrăjmaşului izbăvindu-i. Arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi; trimisu-i-ai pe dânşii la propovăduire; şi printr-înşii pacea Ta ai dăruit lumii, Unule mult-Milostive.

Apoi ecteniile şi otpustul Utreniei.

CEASUL ÎNTÂI

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu? (de 3 ori)

Psalmul 5

Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înţelege strigarea mea! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu şi Dumnezeul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne! Dimineaţa vei auzi glasul meu; dimineaţa voi sta înaintea Ta şi mă vei vedea. Că Tu eşti Dumnezeu, Care nu voieşti fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce vicleneşte. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toţi cei ce lucrează fărădelege. Pierde-vei pe toţi cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaş şi pe viclean îl urăşte Domnul. Iar eu întru mulţimea milei tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locaşul Tău, întru frica Ta. Doamne, povăţuieşte-mă întru dreptatea Ta, din pricina duşmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deşartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulţimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne. Şi să se veselească toţi cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura şi le vei fi sălaş lor, şi se vor lauda cu Tine toţi cei ce iubesc numele Tău. Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunei voiri ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 89

Doamne, scăpare, Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Mai înainte de ce s-au făcut munţii şi s-a zidit pământul şi

lumea, din veac şi până în veac eşti Tu. Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, Care ai zis: "Întoarceţi-vă, fii ai oamenilor", că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut, şi ca straja nopţii. Nimicnicie vor fi anii lor; dimineaţa ca iarba va trece. Dimineaţa va înflori şi va trece, seara va cădea, se va întări şi se va usca. Că ne-am sfârsit de urgia Ta şi de mânia Ta ne-am tulburat. Pus-ai fărădelegile noastre înintea Ta, greşealele noastre ascunse, la lumina feţei Tale. Că toate zilele noastre s-au împuţinat şi în mânia Ta ne-am stins. Anii noştri s-au socotit ca pânza unui paianjen; zilele anilor noştri sunt şaptezeci de ani; iar de vor fi în putere, optzeci de ani, şi ce este mai mult decât aceştia, osteneală şi durere; că trece viaţa noastră şi ne vom duce. Cine cunoaşte puterea urgiei Tale şi cine măsoară mânia Ta, după temerea de Tine ? Învaţă-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptam inimile, spre înţelepciune. Întoarce-Te, Doamne! Până când vei sta departe? Măngâile pe robii Tăi! Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele vieţii noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am vazut rele. Caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pe fiii lor. Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, şi lucrurile mânilor noastre le îndreptează.

Psalmul 100

Mila şi judecata Ta voi cânta Ţie, Doamne. Cânta-voi şi voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce

clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul şi nesăţios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioşii pământului, ca să şada ei împreuna cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăieşte nedreptăţi nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineţi voi judeca pe toţi păcătoşii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnulul pe toţi cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori), cu trei închinăciuni.

De se cântă: Dumnezeu este Domnul?, se zice: Slavă..., troparul sfântului, Şi acum..., Cum te vom numi, ceea ce eşti plină de har?? (vezi mai departe).

Iar de este Postul Mare, se cântă troparul acesta, pe glasul al 6-lea:

Dimineaţa auzi glasul meu, Împăratul meu şi Dumnezeul meu.

Cântându-l, se fac metanii cu genunchii la pământ.

Stih 1: Graiurile mele ascultă-le Doamne, înţelege strigarea mea.

Stih 2: Căci către Tine mă voi ruga, Doamne

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cum Te vom numi, ceea ce esti plina de har? Cer, că ai răsărit pe Soarele dreptăţii? Rai, că ai odrăslit floarea nestricăciunii? Fecioară, că ai rămas nestricată? Maică

curată, că ai avut în sfintele tale braţe Fiu, pe Dumnezeul tuturor? Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Paşii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, şi să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

Izbăveşte-mp de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale.

Faţa Ta arat-o peste robul Tău şi mă învaţî îndreptările Tale.

Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviinţa Ta.

Sfinte Dumnezeule? Preasfântă Treime? Tatăl nostru?

De nu este Postul Mare, se zice condacul sfântului, de are, sau al Praznicului ce se va întâmpla.

De este Post, se zic aceste tropare ale Născătoarei de Dumnezeu:

Luni, marţi şi joi:

Pe Mărita Maică a lui Dumnezeu, şi mai sfânta decât sfinţii îngeri, fără încetare o lăudăm, cu inima şi cu gura, Născătoare de Dumnezeu pe dânsa mărturisind-o, ca pe ceea ce cu adevărat a născut pe Dumnezeu întrupat şi se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Miercuri şi Vineri

Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei

ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Sâmbătă

Ca o pârgă a firii, Ţie, Săditorule făpturii, lumea Îţi aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici, pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o pazeste, mult-Milostive.

Duminica, la Praznice sau la sfinţii cu Doxologie sau Polieleu, se citeşte condacul glasului de rând, sau al sărbătorii respective.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul? (caută la Miezonoptică). Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii? Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi?

Iar de este Aliluia sau Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele?, aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele. Apoi Sfinte Dumnezeule? Preasfântă Treime? Tatăl nostru? Doamne miluieşte (de 12 ori). Şi

Rugăciunea aceasta

Hristoase, Lumina cea adevărată, Care luminezi şi sfinţeşti pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feţei Tale, ca întru-însa să vedem lumina cea neapropiata. Îndreptează paşii noştri spre lucrarea

poruncilor Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Amin.

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară.

În zilele de rând se face otpustul desăvârşit, iar Duminica se face otpustul mic.

MIJLOCEASUL ÎNTÂI

După ce binecuvintează preotul, se zice: Sfinte Dumnezeule? Preasfântă Treime? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia? Veniţi să ne închinăm? (de 3 ori), şi apoi aceşti psalmi:

Psalmul 45

Dumnezeu este scăparea şi puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne împresoara. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va cutremura pământul şi se vor muta munţii în inima mărilor. Venit-au şi s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munţii de tăria Lui. Apele râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; Cel Preaînalt a sfinţit locaşul Lui. Dumnezeu e în mijlocul cetăţii, nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-dimineaţă. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărăţiile; dat-a Cel Preaînalt glasul Lui, cutremuratu-s-a pământul. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ. Pune-va capăt războaielor până la marginile pământului, arcul va sfărâma şi va frânge arma, iar pavezele în foc le va arde. Opriţi-vă şi cunoaşteţi că Eu sunt Dumnezeu, înalţa-Mă-voi pe pământ. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

Psalmul 91

Bine este a lăuda pe Domnul şi a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineaţa mila Ta şi adevărul Tău în toata noaptea, în psaltire cu zece strune, cu cântece din alauta. Că m-ai veselit, Doamne, întru făpturile Tale şi întru lucrurile

mâinilor Tale mă voi bucura. Că s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, adânci cu totul sunt gândurile Tale! Bărbatul nepriceput nu va cunoaşte şi cel neîntelegător nu va întelege acestea, când răsar păcătoşii ca iarba şi se ivesc toţi cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului. Iar Tu, Preaînalt eşti în veac, Doamne. Că iată vrăjmaşii Tăi, Doamne, vor pieri şi se vor risipi toţi cei ce lucrează fărădelegea. Şi se va înălţa puterea mea ca a inorogului şi bătrâneţile mele unse din belşug. Şi a privit ochiul meu către vrăjmaşii mei şi pe cei vicleni, ce se ridică împotriva mea, îi va auzi urechea mea. Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi. Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curtile Dumnezeului nostru vor înflori. Încă întru bătrâneţe unse se vor înmulţi şi bine-vieţuind vor fi, ca să vestească: Drept este Domnul Dumnezeul nostru şi nu este nedreptate întru Dânsul.

Psalmul 92

Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clinti. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac eşti Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare. Mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este întru cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Slavă... Şi acum... fără Aliluia. Sfinte Dumnezeule?, cu trei închinăciuni. Preasfântă Treime? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia? şi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pr noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomenii fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi sumtem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii? Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri? Şi se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele?, aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele. Apoi această

Rugăciune a Marelui Vasile

Dumnezeule cel veşnic şi fără de început, Lumină pururea fiitoare, Făcătorule a toată făptura, Izvorule al milei, adâncul bunătăţilor şi noianul cel neurmat al iubirii de oameni, arată peste noi lumina feţei Tale; Doamne, străluceşte în inimile şi în cugetele noastre soarele dreptăţii şi umple de a Ta veselie

sufletele noastre. Învaţa-ne pe noi ca să spunem judecăţile Tale şi să ne mărturisim Ţie neîncetat, Stăpânului nostru şi Făcătorului de bine. Mâinile noastre le îndreptează spre lucrarea voirii Tale şi fă cu noi ca să Te iubim şi să sporim bine-făcând cele plăcute Ţie, ca şi întru noi, nevrednicii, să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh: o Dumnezeire şi o Împărăţie, Căreia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea în vecii vecilor. Amin.

Apoi zi şi această

Rugăciune a Marelui Vasile

Cel ce trimiţi lumina şi purcezi şi răsari soarele peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi, peste cei răi şi peste cei buni şi cu lumina cea de ziuă luminezi toată lumea, luminează şi inimile noastre, Stăpâne al tuturor. Dăruieşte nouă şi în ziua ce vine, să facem cele plăcute Ţie. Păzeşte-ne de tot păcatul şi de toată lucrarea cea rea. Izbăveşte-ne pe noi de toate săgeţile ce zboară ziua şi de puterile cele potrivnice, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea, ale cereştilor puteri, slujitorilor Tăi cei fără de trup, şi ale tuturor sfinţilor care din veac au bineplăcut Ţie. Că Ţie se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi putrurea şi în vecii vecilor. Amin.

Otpustul mic

CEASUL AL TREILEA

După ce binecuvintează preotul, se zice: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 16

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie. De la faţa Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte. Cercetat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat în mine nedreptate. Ca să nu graiască gura mea lucruri omeneşti, pentru cuvintele buzelor Tale eu am pazit căi aspre. Îndreaptă picioarele mele în cărările Tale, ca să nu şovăie paşii mei. Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea Ta către mine şi auzi cuvintele mele. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiesti pe cei ce nădăjduiesc în Tine de cei ce stau împotriva dreptei Tale. Păzeşte-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale acoperă-mă de faţa necredincioşilor care mă necăjesc pe mine. Vrajmaşii mei sufletul meu l-au cuprins; cu grăsime inima lor şi-au încuiat, gura lor a grăit mândrie. Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat; ochii lor şi-au aţintit ca să mă plece la pământ. Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuieşte în ascunzişuri. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei şi împiedică-i. Izbăveşte sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta. Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-şi iau partea în viaţă, căci s-a umplut pântecele lor de bunătatile Tale; săturatu-s-au fiii lor şi au lăsat rămăşitele

pruncilor. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feţei Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava Ta.

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac, nici să râdă de mine vrajmaşii mei, pentru că toţi cei ce Te aşteaptă pe Tine nu se vor ruşina; să se ruşineze toţi cei ce fac fărădelegi în deşert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învaţă. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeu, Mântuitorul meu, şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua. Adu-Ţi aminte de îndurările şi milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereţilor mele şi ale neştiintei mele nu le pomeni. După mila Ta, pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun şi drept este Domnul, pentru aceasta, lege va pune celor ce greşesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăţa-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă şi adevăr pentru cei ce caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curăţeşte păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, aşezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din lat picioarele mele. Caută spre mine şi mă miluieşte, că părăsit şi sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea şi osteneala mea, şi-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmaşii mei, ca s-au înmulţit şi cu ură nedreaptă m-au urât. Păzeşte Sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate şi cei drepţi s-au lipit de

mine, că Te-am aşteptat, Doamne. Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 50 : Miluieşte-mă Dumnezeule (caută la Rugăciunile Dimineţii). Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori).

De se cântă Dumnezeu este Domnul..., se zice Slavă..., troparul zilei sau al sfântului, Şi acum... Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată... (vezi mai jos).

Iar de este Aliluia sau Postul Mare, se cântă troparul acesta pe glasul al 6-lea:

Doamne, Cel ce pe Preasfântul Tău Duh, în ceasul al treilea, L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci Îl înnoieste întru noi, cei ce ne rugăm Ţie.

În acest timp se fac metanii; asemenea şi la cele două stihuri ce urmează:

Stih 1: Inimă curată zideşte întru mine Dumnezeule, şi duh drept înnoieste în cele dinlăuntru ale mele.

Stih 2: Nu mă lepăda pe mine de la Faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu Sfinţii Apostoli, să miluiască sufletele noastre.

Domnul Dumnezeu bine este cuvântat. Bine este cuvântat Domnul, ziua, în toate zilele; să facă priicioase cele ale

noastre Dumnezeul mântuirii noastre, Dumnezeul nostru, Dumnezeul măntuirii.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... şi condacul sfântului.

Iar de este Post, se zic aceste tropare, pe glasul al 8-lea:

Bine eşti cuvântat, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînţelepţi pe pescari ai arătat, trimiţindu-le lor Duhul Sfânt, şi printr-înşii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Slavă...

Grabnică şi tare mângâiere dă robilor Tăi, Iisuse, când se mâhnesc duhurile noastre. Nu Te osebi de sufletele noastre în necazuri; nu Te depărta de gândurile noastre întru primejdii, ci pururea ne întâmpină pe noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te Cel ce eşti pretutindeni. Precum şi cu Apostolii Tăi ai fost pururea, aşa şi cu cei ce doresc de Tine Te uneşte, Îndurate, ca fiind împreună cu Tine, să Te lăudăm pe Tine şi să slăvim pe Duhul Tau cel întru tot Sfant.

Şi acum...

Nădejdea şi ocrotirea şi scăparea creştinilor, zid nebiruit celor slabi, liman neînviforat tu eşti Născătoare de Dumnezeu Preacurată. Şi precum lumea o mântuieşti cu neîncetată rugăciunea ta, pomeneşte-ne şi pe noi, Fecioara, întru tot lăudată.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea... (caută la Miezonoptică), Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstitită decât

heruvimii... Întru numele Domnului binecuvintează, părinte.
Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...

Iar de este Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi stăpânul vieţii mele..., aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele. Şi

Rugăciunea Sfântului Mardarie

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi cu judecăţile care ştii, miluieşte-mă pe mine nevrednicul robul Tău, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

MIJLOCEASUL AL TREILEA

După ce binecuvintează preotul, se zice: Sfinte Dumnezeule... Presfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), şi apoi se citesc aceşti psalmi:

Psalmul 29

Înalţa-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat şi n-ai veselit pe vrăjmaşul meu împotriva mea. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine şi m-ai vindecat. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cel ce se coboară în groapă. Cântaţi Domnului cei cuviosi ai Lui şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui. Că iuţime este întru mânia Lui şi viaţă întru voia Lui; seara se va sălăşlui plângerea, iar dimineaţa bucuria. Iar eu am zis întru îndestularea mea: " Nu mă voi clătina în veac!" Doamne, întru voia Ta, dat-ai frumuseţii mele putere; dar când Ţi-ai întors faţa Ta, eu m-am tulburat. Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga. Ce folos ai de sţngele meu de mă pogor în stricăciune? Oare, Te va lăuda pe Tine ţărâna, sau va vesti adevărul Tău? Auzit-a Domnul şi m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu! Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie, că slava mea să-Ţi cânte Ţie şi să nu mă mâhnesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac Te voi lăuda!

Psalmul 31

Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul

păcatul, nici nu este în gura lui vicleşug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam toată ziua. Că ziua şi noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, şi am căzut în suferinţa când ghimpele Tău mă împungea, păcatul meu l-am cunoscut şi fărădelegea mea n-am ascuns-o împotriva mea. Zis-am: " Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului" ; şi Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu eşti scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat. Înţelepţi-te-voi şi te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aţinti-voi spre tine ochii Mei. Nu fi ca un cal şi ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului, iar pe cel ce nădăjduieşte în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliţi-vă în Domnul şi vă bucuraţi, drepţilor, şi vă lăudaţi toţi cei drepţi la inimă.

Psalmul 60

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea. De la marginile pământului către Tine am strigat; când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-ai înălţat. Povăţuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în faţa vrăjmaşului. Locui-voi în locaşul Tău în veci; acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale, că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău. Zile la zilele Împăratului adaugă, anii lui din neam în neam. Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila şi adevărul va păzi. Aşa voi cântă numelui Tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduinţele mele zi de zi.

Slavă... Şi acum... Sfinte Dumnezeule... Presfântă Treime... Tatăl nostru... că a ta este împărăţia..., şi se zic troparele acestea, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci cu noi, după blândeţile tale, nu îndepărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Slavă...

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au şi ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu Feciaoră, care eşti zid nesurpat nouă, creştinilor, către tine scăpând, nevătămaţi rămânem; şi iarăşi greşind, pe tine te avem rugătoare. Pentru aceea mulţumind stigăm ţie: Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, Domnul este cu tine.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii... Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri... Şi se zice rugăciunea Sfântului efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele... aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele. Apoi această

Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce dai pacea Ta oamenilor şi harul Presfântului Tău Duh l-ai trimis Ucenicilor şi Apostolilor

Tăi şi prin limbile cele de foc cu puterea Ta ai deschis gurile lor, deschide şi gurile noastre, ale păcătoşilor, şi ne învaţă cum se cuvine a ne ruga pentru toate trebuinţele.
Îndrepteză viaţa noastră cea cu valuri de liman lin şi arată nouă calea pe care vom merge. Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale noastre şi cu duh stăpânitor întăreşte cugetele noastre ca să nu alunece; ca în toate zilele, de Duhul Tău cel bun fiind povăţuiţi către cele de folos, să ne învrednicim a face poruncile Tale şi a ne aduce aminte pururea de preslăvita a doua venire, când vor fi cercetate faptele oamenilor, şi să nu fim aflaţi amăgiţi de frumuseţile cele stricăcioase ale acestei lumi; ci ne întăreştea dori răsplătirea bunătăţilor ce vor să fie, că bine eşti cuvântat şi lăudat de toţi sfinţii tăi, în vecii vecilor. Amin.

CEASUL AL ŞASELEA

Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 53

Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele. Că străinii s-au ridicat împotriva mea şi cei tari au căutat sufletul meu şi n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor. Că iată, Dumnezeu ajută mie şi Domnul este sprijinitorul sufletului meu. Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei. De bunăvoie voi jertfi Ţie; lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun, că din tot necazul m-ai izbăvit şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 54

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea şi nu trece cu vederea ruga mea. Ia aminte spre mine şi mă ascultă; mâhnitu-m-am întru neliniştea mea şi m-am tulburat de glasul vrăjmaşului şi de necazul păcătosului. Că a abătut asupra mea fărădelege şi întru mânie m-a vrăjmaşit. Inima mea s-a tulburat întru mine şi frica morţii a căzut peste mine; teamă şi cutremur au venit asupra mea şi m-a acoperit întunericul. Şi am zis: " Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor şi să mă odihnesc?" Iată m-aş îndepărta fugind şi m-aş sălăşlui în pustie. Aşteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuieşte de puţinătatea sufletului şi de vifor. Nimiceşte-i, Doamne, şi împarte limbile lor că am văzut fărădelege şi dezbinare în cetate. Ziua şi noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei; fărădelege şi osteneală în mijlocul ei şi

nedreptate; şi n-a lipsit din uliţele ei camătă şi vicleşug. Că de m-ar fi ocărât vrăjmaşul, aş fi răbdat, şi dacă cel ce mă urăşte s-ar fi fălit împotriva mea, m-aş fi ascuns de el. Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea şi cunoscutul meu, care împreuna cu mine te-ai îndulcit de mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat în acelaşi gând! Să vină moartea peste ei şi să se coboare în iad de vii, că vicleşug este în locaşurile lor, în mijlocul lor. Iar eu, către Dumnezeu am strigat şi Domnul m-a auzit pe mine. Seara şi dimineaţa şi la amiezi spune-voi, voi vesti şi va auzi glasul meu. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulţi erau împotriva mea. Auzi-va Dumnezeu şi-i va smeri pe ei, Cel ce este mai înainte de veci. Că nu este în ei îndreptare şi nu s-au temut de Dumnezeu. Întins-au mâinile lor împotriva aliaţilor lor, întinat-au legământul Lui. Risipiţi au fost de mânia feţei Lui şi s-au apropiat inimile lor; muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeţi. Aruncă spre Domnul grija ta, şi El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului. Iar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe ei în groapa stricăciunii. Bărbaţii vărsători de sânge şi vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre Tine, Doamne.

Psalmul 90

Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului : "Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul". Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o arma te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme, de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în

întuneric, de molima ce bântuie întru amiaza. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scapare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bataie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspida şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur. "Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea".

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori).

De se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice troparul sfântului ce se va întâmpla. Slavă... Şi acum... Neavând îndrăzneală... (vezi mai jos). Iar de este Aliluia, se cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Cel ce în ziua şi în ceasul al şaselea pe Cruce ai pironit păcatul, cel cu îndrăzneală, făcut de Adam în rai, şi zapisul greşealelor noastre rupe-l, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

În acest timp, se fac metanii; asemenea şi la cele două stihuri care urmează:

Stih 1: Auzi, Dumnezeule, glasul meu şi nu trece cu vederea rugăciunea mea.

Stih 2: Eu către Dumnezeu am strigat şi Domnul m-a auzit pe mine.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neavând îndrăzneală pentru păcatele noastre cele multe, tu, pe Cel ce S-a născut din tine roagă-L, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpanului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor Preacurată, că Milostiv este şi poate să mântuiască, Cel ce a voit a pătimi pentru noi.

În Postul Mare aici se cântă, din triod, troparul profeţiei, Slavă... Şi acum... acelaşi tropar, apoi se citeşte Paremia, tot de acolo, şi se continuă cu troparul următor:

Degrab să ne întampine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută nouă Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău. Doamne, izbăveşte-ne pe noi şi curăţeşte păcatele noastre pentru numele Tău.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

De nu este Postul Mare, se zice condacul sfântului ce se va întâmpla. Iar de este Post, se zic troparele acestea, pe glasul al 2-lea:

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pe Cruce ai întins preacurate mâinile Tale, adunând toate neamurile cele ce strigă: Doamne, slavă Ţie.

Slavă...

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greşealelor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că de voie ai

binevoit a Te sui cu Trupul pe Cruce, ca să izbăveşti din robia vrăjmaşului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceea, cu mulţumire strigăm Ţie: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuieşti lumea.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti izvorul milei, învredniceşte-ne pe noi de milostivire, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos şi arată, ca totdeauna, puterea ta. Că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: " Bucură-te" , ca şi oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trup.

Troparele de mai sus se zic luni, marţi şi joi; iar miercuri şi vineri se zice acest tropar al Crucii şi al Născătoarei de Dumnezeu, pe acelaşi glas:

Preamărita eşti, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Lăudămu-te pe tine, că prin Crucea Fiului tău s-a surpat iadul şi moartea s-a omorât şi cei morti ne-am sculat şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţumind, slăvim ca pe Cel puternic, pe Hristos Dumnezeul nostru şi singurul mult-Milostiv.

Apoi Doamne miluieşte (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea... (caută la Miezonoptica din toate zilele), Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii... Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...

Iar de este Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele..., aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele. Iar dacă se citesc

Mijloceasurile, în loc de rugăciunea de mai jos: Dumnezeule şi Doamne al puterilor..., se zice rugăciunea: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... (caută la Miezonoptica din toate zilele).

Iar când nu este nici Post şi nici nu se citesc Mijloceasurile, se zice această

Rugăciune a Marelui Vasile

Dumnezeule şi Doamne al Puterilor şi Ziditor a toată făptura, Care, pentru milostivirea milei Tale celei neasemănate, pe Unul-Născut Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos L-ai trimis spre mântuirea neamului nostru şi, prin cinstită Crucea Lui, zapisul păcatelor noastre L-ai rupt şi ai biruit întru Dânsul stăpâniile şi puterile întunericului; Însuţi Stăpâne, Iubitorule de oameni, primeşte aceste rugăciuni de mulţumire şi de cerere ale noastre, ale păcătoşilor, şi ne izbăveşte pe noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare şi întunecată şi de toţi vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi care caută să ne facă rău. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele, ci cu dorirea Ta hrăneşte sufletele noastre. Ca spre Tine totdeauna căutând şi cu lumina cea de la Tine povăţuiţi fiind, la Tine, Lumina cea neapropiată şi pururea fiitoare privind, neîncetată mărturisire şi mulţumire Ţie să înălţăm, Tatălui celui fără de început, împreună Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfârşitul Ceasului al şaselea.

Dacă s-a cântat: Dumnezeu este Domnul... se citeşte Obedniţa.

Iar de este Aliluia, aceasta se citeşte după Ceasul al nouălea.

MIJLOCEASUL AL ŞASELEA

Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), şi aceşti psalmi:

Psalmul 55

Miluieşe-mă Doamne, că m-a necăjit omul; toată ziua războindu-se m-a necăjit. Călcatu-m-au vrăjmaşii mei toată ziua, că mulţi sunt cei ce se luptă cu mine, din înălţime. Ziua când mă voi teme, voi nădăjdui în Tine. În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-mi va face mie omul? Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău. Locui-vor lângă mine şi se vor ascunde; şi vor păzi călcâiul meu, ca şi cum ar căuta sufletul meu. Pentru nimic nu-i vei mântui pe ei; în mânie popoare vei sfărâma, Dumnezeule. Viaţa mea am spus-o Ţie; pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduinţa Ta. Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei înapoi, în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu eşti Tu. În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvântul; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: Ce-îmi va face mie omul? În mine sunt, Dumnezeule făgăduinţele pe care le voi aduce laudei Tale, că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

Psalmul 56

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea. Striga-voi către Dumnezeul cel Preaînalt, Dumnezeul, Care mi-a făcut bine. Trimis-a din

cer şi m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine. Trimis-a Dumnezeu mila Sa şi adevărul Său şi a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat. Fiii oamenilor, dinţii lor sunt arme şi sageti şi limba lor sabie ascuţită. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta! Curse au gătit sub picioarele mele şi au împilat sufletul meu; săpat-au înaintea mea groapă şi au căzut în ea. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea! Cânta-voi şi voi lăuda slava mea. Deşteaptă-te slava mea! Deşteaptă-te psaltire şi alăută! Deştepta-mă-voi dimineaţa. Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi Ţie între neamuri. Că s-a mărit până la cer mila Ta şi până la nori adevărul Tău. Înălţa-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta!

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu la aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grabeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!". Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit sa fie Domnul!". Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

Slavă... Şi acum... Sfinte Dumnezeule... Presfântă treime... Tatîl nostru... Că a Ta este împărăţia... şi troparele acestea, glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra

celui potrivnic dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Slavă...

Pentru durerile sfinţilor, care pentru Tine au pătimit, fii milostiv, Doamne, şi toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oamnei, rugămu-ne Ţie.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi ca un îndurat.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii... Întru numele domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri... Şi se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele..., aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele. Apoi rugăciunea Marelui Vasile: Dumnezeule şi Doamne al puterilor... (caută la sfârşitul Ceasului al şaselea).

OBEDNIŢA

se începe aşa:

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, şi nu uita toate răsplătirile Lui.

Pe Cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta; pe Cel ce te încununează cu milăşi cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăţi dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale.

Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile sale.

Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-Răbdător şi mult-Milostiv.

Nu până în sfârşit Se va iuţi, nici în veac Se va mânia.

Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă,

Că după înălţimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de Dânsul.

Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul.

Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-şi-a aminte că ţărână suntem.

Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori.

Că duh a trecut printr-însul şi nu va fi şi nu-şi va mai cunoaşte încă locul său.

Iar mila Domnului din veac şi până în veac, spre cei ce se tem de Dânsul;

Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al Lui

Şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit Scaunul Său şi Împărăţia Lui peste toţi stăpâneşte.

Binecuvântaţi pe Domnul, toţi îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceţi cuvântul Lui şi auziţi glasul cuvintelor Lui.

Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui.

Binecuvântaţi pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Strana întâia: Slavă..., Strana a doua: Şi acum..., Şi iarăşi strana întâia:

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Bine eşti cuvântat, Doamne.

Strana a doua: Slavă...

Psalmul 145

Laudă, suflete al meu, pe Domnul.

Lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi.

Nu vă încredeţi în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este izbăvire.

Ieşi-va duhul lor şi se vor întoarce în pământ. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor.

Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, nădejdea lui, în Domnul Dumnezeul lui,

Cel ce a făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele din ele; Cel ce păzeşte adevărul în veac;

Cel ce face judecată celor năpăstuiti; Cel ce dă hrană celor flămânzi.

Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi;

Domnul îndreapta pe cei gârboviţi; Domnul înţelepţeşte orbii; Domnul iubeşte pe cei drepţi;

Domnul păzeste pe cei străini; pe orfani şi pe văduvă va sprijini şi calea păcătosilor o va pierde.

Împărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeul Tău, Sioane, în neam şi în neam.

Şi acum...

Unule-Născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce eşti fără de moarte, şi ai primit pentru mântuirea noastră a Te întrupa din sfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria; Carele neschimbat Te-ai întrupat şi răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat. Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, mântuieşte-ne pe noi.

Trebuie să se ştie că în Postul Mare nu se citesc psalmii de la Obedniţă, ci după rugăciunea: Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (de la sfârşitul Ceasului al nouălea), strana cea rânduită începe: Întru împărăţia Ta, când vei veni, pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta. Şi îndată Fericiţi cei săraci cu duhul... După fiecare fericire se cântă stihira: Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta, pe glasul al 8-lea, cu cântare dulce şi cu glas lin şi rar până după: Slavă... Şi acum...

Întru împărăţia Ta, când vei veni, pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi veţi fi când vă vor ocărâ şi vă vor prigoni şi vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minţind pentru Mine.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri

Şi de este Post, amânduoă stranele împreună cântă cu umilnţă: Pomeneşte-ne pe noi, Doamne... în trei stări, cu 3 meatnii mari.

Iar de nu este Post, se citeşte degrab aşa:

Slavă... Şi acum...

Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Pomeneşte-ne pe noi, Stăpâne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Pomeneşte-ne pe noi, Sfinte, când vei veni întru împărăţia Ta.

Ceata îngerească Te laudă pe Tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Ta.

Stih: Apropiaţi-vă către Dânsul şi vă veţi lumina, şi feţele voastre nu se vor ruşina.

Ceata îngerească Te laudă pe Tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Ta.

Slavă...

Ceata sfinţilor îngeri şi a arhanghelilor, cu toate cereştile puteri, Te laudă pe Tine şi zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Ta.

Şi acum... Cred într-unul Dumnezeu... (caută la Miezonoptica din toate zilele)

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşealele nostre, cele de voie şi cele fărăde voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul, toate le iartă nouă, ca un bun şi de oameni iubitor.

Tatăl nostru... Apoi condacele, după obicei, ce sunt după zilele săptămânii şi al sfântului al căruia este hramul. Iar de

este hramul Domnului Hristos, se zice mai înainte condacul hramului, apoi al zilei şi al sfântului, a căruia sete ziua, dacă are.

Slavă...

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti folositoare creştinilor, neînfruntată milocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi sârguieşte spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Iar de va fi hramul Născătoarei de dumnezeu, se sfârşeşte aşa: Şi acum..., al hramului.

CONDACELE DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

Luni

Al îngerilor, pe glasul al 2-lea:

Mai-marilor voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieştii slave, căpeteniile îngerilor şi povăţuitorii oamenilor, cele de folos cereţi nouă şi mare milă, ca cei ce sunteţi mai-marii voievozi ai celor fără de trup.

Marţi

Al Înaintemergătorului, pe glasul al 2-lea:

Proorocule al lui Dumnezeu şi Înaintemergătorule al harului, capul tău ca un trandafir presfinţit din pământ aflându-l, vindecări totdeauna luăm, pentru că iarăşi, ca şi mai înainte, în lume propovăduieşti pocăinţa.

Miercuri şi Vineri

Al crucii, pe glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Joi

Al Sfinţilor Apostoli, pe glasul al 2-lea:

Pe propovăduitorii cei tari şi de Dumnezeu vestitori, căpetenia ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăţilor Tale şi în odihnă; că chinurile acelora şi moartea ai primit, mai vârtos decât roada, Unule, Cel ce ştii cele din inimă.

Al Sfântului Nicolae, pe glasul al 3-lea:

În Mira Lichiei, sfinte, sfinţitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos, cuvioase, plinind-o, ţi-ai pus sufletul tău pentru poprul tău; scăpat-ai pe cei nevinovaţi din moarte. Pentru aceasta te-ai sfinţit ca un mare cunoscător al harului lui Dumnezeu.

Sâmbătă

Se zice mai întâi condacul hramului, apoi:

Slavă...

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum... al mucenicilor, pe glasul al 8-lea:

Ca o pârgă a firii, Ţie, Săditorului făpturii, lumea Îţi aduce, Domane, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzeşte, mult-Milostive

Iar acest conadc se zice în toate zilele afară de sâmbătă:

Ceea ce eşti folositoare creştinilor, neînfruntată milocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile

cele de rugăciune ale păcătoşilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: Grăbeşte spre rugăciune şi sârguieşte spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

De este Post: Doamne miluieşte (de 40 de ori), Slavă... Şi acum... ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii... Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi... Şi se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele..., aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele. Şi după ce ne rificăm, cel mai mare începe: Veniţi să ne închinăm... şi Psalmul 103: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul... (la Vecernie).

Iar de nu este Post, după condace: Doamne miluieşte (de 12 ori) şi această

Rugăciune

Presfântă Treime, Stăpânie de o fiinţă, Împărăţie nedespărţită, Ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor, fii binevoitoare şi mie păcătosului; întăreşte şi înţelepţeşte inima mea şi şterge toată întinăciunea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc şi să Te laud şi să mă închin Ţie şi să zic: Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Iar de este Liturghie, se zice:

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm slava Ta, că ne-ai învrednicit pe noi a ne împărtăşi cu Sfintele, cele fără de moarte, cu precinstitele şi de viaţă

făcătoarele Tale Taine. Întăreşte-ne pe noi întru sfinţenia Ta; toată ziua să ne învăţăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliuluia.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum şi până-n veac (de 3 ori).

Slavă... Şi acum...

Psalmul 33

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi şi să se veselească. Slăviţi pe Domnul împreună cu mine, şi să înălţăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit, şi din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiaţi-vă de El şi vă luminaţi, şi feţele voastre să nu se ruşineze. Săracul acesta a strigat şi Domnul l-a auzit pe el, şi din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El, şi-i va izbăvi pe ei. Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduieşte în El. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniţi fiilor, ascultaţi-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăţa pe voi; cine este omul cel ce voieşte viaţă, care iubeste să vadă zile bune? Opreşte-ţi limba de la rău şi buzele tale să nu grăiască vicleşug. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepţi şi urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar faţa Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit, şi din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă, şi pe cei smeriţi cu duhul îi va mântui. Multe

sunt necazurile drepţilor, şi din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzeşte toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoşilor este cumplită şi cei ce urăsc pe cel drept vor greşi. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc în El.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim... Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori), Binecuvintează, şi otpustul.

RÂNDUIALA MESEI

Mai înainte de masă, fiecare laudă iarăşi pe Ziditorul şi, venind la masă, se zice

Psalmul 144

Înălţa-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu şi voi binecuvânta numele Tău în veac şi în veacul veacului. În toate zilele Te voi binecuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului. Mare este Domnul şi lăudat foarte şi măreţia Lui nu are sfârşit. Neam şi neam vor lăuda lucrurile Tale şi puterea Ta o vor vesti. Mareţia slavei sfinţeniei Tale vor grăi şi minunile Tale vor istorisi. Şi puterea lucrurilor Tale înfricoşătoare vor spune şi slava Ta vor istorisi. Pomenirea mulţimii bunătăţii Tale vor vesti şi de dreptatea Ta se vor bucura. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult-milostiv. Bun este Domnul cu toţi şi îndurările Lui peste toate lucrurile Lui. Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale şi cuvioşii Tăi să Te binecuvinteze. Slavă împărăţiei Tale vor spune şi de puterea Ta vor grăi. Ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta şi slava măreţiei împărăţiei Tale. Împărăţia Ta este împărăţia tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta din neam în neam. Credincios este Domnul în cuvintele Sale şi cuvios în toate lucrurile Sale. Domnul sprijină pe toţi cei ce cad şi îndreaptă pe toţi cei gârboviţi. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc şi Tu le dai lor hrană la bună vreme. Deschizi Tu mâna Ta şi de bunăvoinţă saturi pe toţi cei vii. Drept este Domnul în toate căile Lui şi cuvios în toate lucrurile Lui. Aproape este Domnul de toţi cei ce-L cheamă pe El, de toţi cel ce-L cheamă pe El întru adevăr. Voia celor ce se tem de El o va face şi rugăciunea lor o va auzi şi-i va mântui pe

dânşii. Domnul păzeşte pe toţi cei ce-L iubesc pe El şi pe toţi păcătoşii îi va pierde. Laudă Domnului va grăi gura mea şi să binecuvinteze tot trupul numele cel Sfânt al Lui, în veac şi în veacul veacului.

Tatăl nostru... Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori), părinte binecuvintează. Preotul binecuvintează cele puse înainte, zicând rugăciunea mesei:

Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea şi băutura robilor Tăi, că sfânt eşti totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. Şi cel rânduit zice îndată titlul cuvântului ce are să se citească şi, isprăvind titlul, zice: Binecuvinteză, părinte, pentru a citi. Iar preotul zice: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri...şi citeţul zice: Amin. Apoi aşteaptă puţin până când se aşează toţi fraţii la masă; iar după ce se aşează, preotul loveşte în clopoţel şi îndată citeţul începe a citi cuvântul ori viaţa sfântului ce se va întâmpla, până când fraţii, mâncând, se îndestulează. După aceea preotul lovind iarăşi în clopoţel, citeţul face sfârşitul cuvântului, zicând: Dumnezeuleui nostru slavă. Iar pretul zice: Aceluia slava şi stăpânirea, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Citeţul: Amin. Şi după ce se scoală de la masă, citeţul zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri...

Şi îndată zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care ne miluieşte şi ne hrăneşte pe noi din tinereţile noastre, Cel ce dă hrană la tot trupul, umple de bucurie şi veselie inimile noastre; ca totdeauna toată îndestularea având, să ne prisosească spre tot lucrul bun, întru Iisus Hristos Domnul nostru, cu Care Ţie

se cuvine slava, stăpânia, cinstea şi închinăciunea, cu Sfântul Duh, în veci. Amin.

Slavă Ţie, Doamne, slavă Ţie, Sfinte, slavă Ţie, Împărate, că ne-ai dat nouă bucate spre veselie. Umple-ne pe noi şi de Duhul Tău cel Sfânt, ca să ne aflăm înaintea Ta bineplăcuţi şi neînfruntaţi, când vei răsplăti fiecăruia după lucrurile sale.

Mulţumim Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătăţile Tale cele pământeşti; nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta împărăţie, ci, precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Apoi tropare aceste:

Dumnezeul părinţilor noştri, Care faci pururrea cu noi după blândeţile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca şi cu o porfiră şi cu vizon, Biserica Ta împodobită fiind, printr-înşii strigă către Tine: Hristoase Dumnezeule, poporului Tău trimite-i îndurările tale, pace obştii Tale dăruieşte-i şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă...

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum...

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi ca un îndurat.

Cuvine-se cu adevărat... Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori), Binecuvintează, părinte.

Preotul zice:

Bine este cuvântat Dumnezeu, cel ce ne miluieşte şi ne hrăneşte pe noi din darurile Sale cele bogate, cu al Său har şi cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aceasta este, precum s-a spus, rânduiala mesei de la amiază în mânăstirile cu viaţă de obşte; iar la mesele creştinilor, rânduiala, când este de faţă preotul, este aceasta: cineva zice la începutul mesei: Tatăl nostru... Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează.

Preotul zice:

Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea şi băutura robilor Tăi, că sfânt eşti totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

La sculare de la masă cineva zice iarăşi:

Mulţumim Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătăţile Tale cele pământeşti; nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta împărăţie, ci, precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori), părinte, binecuvintează:

Preotul zice:

Bine este cuvântat Dumnezeu, cel ce ne miluieşte şi ne hrăneşte pe noi din darurile Sale cele bogate, cu al Său har şi cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De nu este preot de faţă, cineva din cei ce au mânact zice:
Mulţumim Ţie, Hristoase, Dumnezeul nostru...

RÂNDUIALA PANAGHIEI

Ce se face în mânăstiri
la zile însemnate

După săvârşirea dumnezeieştii Liturghii, de este Priveghere merge cel mai mare împreună cu toţi fraţii în biserică. Şi luând preotul cel de rând icoana praznicului sau a sfântului în cinstea căruia s-a făcut priveghere, ies împreună toţi cântând troparul praznicului sau al sfântului, până ce intra în trapeză. După ce intră, citeţul cântă Slavă... Şi acum..., condacul. Şi până se cântă acestea, preotul ce va fi de rând scoate o parte din prescura pusă în panaghier. După sfârşitul condacului, citeţul începe îndată: Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori). Părinte, binecuvintează. Preotul, binecuvântând masa zice: Hristoase, Dumnezeule, binecuvintează mâncarea şi băutura...

Iar de nu este Priveghere, merge cel mai mare împreună cu toţi fraţii la trapeză şi citeţul zice Psalmul 144: Înălţa-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu... (caută la Rânduiala mesei). Şi după sfârşitul psalmului se zice: Tatăl nostru... Slavă... Şi acum..., Doamne miluieşte (de 3 ori) părinte, binecuvintează. Preotul binecuvintează masa, zicând: Hristoase, Dumnezeule, binecuvintează mâncarea şi băutura... şi celelate după cum s-a scris mai sus. Şi după ce se scoală de la masă, citeţul zice: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri..., Binecuvântat este Dumnezeu... Slavă Ţie, Doamne, Slavă Ţie, Sfinte, Slavă Ţie, Împărate... (caută la Rânduiala mesei); Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3

ori), părinte binecuvintează. Şi cel rânduit a ridica panaghia zice:

Binecuvântaţi, părinţi sfinţiţi, şi mă iertaţi pe mine păcătosul.

Şi toţi răspund:

Dumnezeu să te ierte şi să te miluiască.

Şi luând citeţul panaghia cu amândouă mâinile, cu vârful degetelor o înalţă puţin cu chipul Sfintei Treimi, zicând cu glas mare:

Mare este numele.

Iar cel mai mare sau preotul de rând zice:

Al Presfintei Treimi.

Şi punând-o pe icoana Născătoarei de Dumnezeu, însemnează cruciş, zicând:

Presfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă.

Şi preotul zice:

Cu ale ei rugăciuni, Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Citeţul zice apoi troparul Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu Feciaoră, că întru tine Cel neîncăput, Hristos Dumnezeul nostru, a binevoit a încăpea. Fericiţi suntem şi noi, avându-te pe tine folositoare, că ziua şi noaptea te rogi

pentru noi. Pentru aceasta lăudându-te, strigăm ţie: Bucură-te ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine.

Apoi se cântă: Cuvine-se cu adevărat să te fericim...

SĂ SE ŞTIE: că de este praznic împărătesc, în loc de: Cuvine-se cu adevărat... se cântă irmosul Cântării a 9-a; şi aceasta cântându-se, cel ce a înălţat panaghia poartă panaghierul pe la toţi fraţii, care, după rânduială, sărutându-l, gustă din presfânta parte; şi sfârşindu-se cântarea, preotul zice:

Întru multe rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria.

Iar citeţul zice:

Pentru rugăciunile ei, Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Preotul:

Domnul cel milostiv şi îndurat a dat hrană celor ce se tem de Dânsul şi dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

Apoi citeţul citeşte

Psalmul 121

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: " În casa Domnului vom merge" ! Stăteau picioarele noastre în curţile tale, Ierusalime! Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porţi sunt strâns unite. Că acolo s-au suit seminţiile, seminţiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului. Că acolo s-au aşezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugaţi-vă pentru

pacea Ierusalimului şi pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie pace în întăriturile tale şi îndestulare în turnurile tale. Pentru fraţii mei şi pentru vecinii mei grăiam despre tine pace. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele bune ţie.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... Presfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Citeţul: Mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru... şi condacul praznicului sau al sfântului. Duminica se zice condacul Învierii, după glasul de rând. Apoi: Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează. Iar cel mai mare sau pretul de rând zice: Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluieşte şi ne hrăneşte pe noi din darurile Sale cele bogate...

Apoi preotul, lovind în clopoţel, zice:

Slavă Ţie, Dumnezeu nostru, slavă Ţie!

Citeţul:

Nădejdea noastră, slavă Ţie!

Preotul:

Dumnezeu să-l ierte şi să-l mântuiască pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (Înalt) Prea Sfinţitul (Arhi) Episcopul nostru (N)].

Citeţul:

Dumnezeu să-l ierte şi să-l miluiască pe el.

Preotul:

Dumnezeu să ierte şi să miluiască şi pe prea cuviosul părintele nostru (N), dimpreună cu toţi părinţii şi fraţii slujitori ai sfânt locaşului acesta.

Citeţul:

Dumnezeu să-l ierte şi să-l miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să ierte şi să miluiască pe cei ce ne miluiesc şi ne slujesc nouă.

Citeţul:

Dumnezeu să-l ierte şi să-l miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să ierte şi să miluiască pe cei ce se ostenesc şi slujesc, părinţi şi farţi ai noştri.

Citeţul:

Dumnezeu să-l ierte şi să-l miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să odihnescă pe fericiţii şi pururea pomeniţii ctitorii sfântului locaşului acestuia.

Citeţul:

Veşnica lor pomenire.

Preotul:

Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi. Amin.

CEASUL AL NOUĂLEA

După ce binecuvintează preotul, se zice: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Presfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Doamne miluieşte (de 12 ori), Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), şi aceşti psalmi:

Psalmul 83

Cât de iubite sunt locaşurile Tale, Doamne al puterilor! Doreşte şi se şfârşeşte sufletul meu după curţile Domnului; inima mea şi trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu. Că pasarea şi-a aflat casăşi turtureaua cuib, unde-şi va pune puii săi: Altarele Tale, Doamne al Puterilor, Împăratul meu şi Dumnezeul meu. Fericiţi sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suişuri în inima sa a pus, în valea plângerii, în locul care i-a fost pus. Ca binecuvântare va da Cel ce pune lege; merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacob! Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, şi caută spre faţa unsului Tău! Că mai bună este o zi în curţile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui în locaşurile păcătoşilor. Că mila şi adevărul iubeşte Domnul; Dumnezeu har şi slava va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăţi pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduieşte întru Tine.

Psalmul 84

Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacob. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iuţimea mâniei Tale. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirii noastre, şi-Ţi întoarce mânia Ta de la noi. Oare, în veci Te vei mânia pe noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? Dumnezeule, Tu, întorcându-Te, ne vei dărui viaţa, şi poporul Tău se va veseli de Tine. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta şi mântuirea Ta dă-ne-o nouă. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grai pace peste poporul Său. Şi peste cuvioşii Săi şi peste cei ce îşi întorc inima spre Dânsul. Dar mântuirea Lui este aproape de cei ce se tem de Dânsul, ca să se sălăşluiască slava în pământul nostru. Mila şi adevarul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat. Adevărul din pământ a răsărit şi dreptatea din cer a privit. Că Domnul va da bunătate şi pământul nostru îşi va da rodul său; dreptatea înaintea Lui va merge şi va pune pe cale paşii Săi.

Psalmul 85

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi mă auzi, că sărac şi necajit sunt eu. Păzeşte sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuieşte, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduieşte în Tine. Miluieşte-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu. Că Tu, Doamne, bun şi blând eşti şi mult milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea şi ia aminte la glasul cererii mele. În ziua necazului meu, am strigat către Tine, că m-ai auzit. Nu este asemenea Ţie între dumnezei Doamne, şi nici fapte nu sunt ca faptele Tale. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut şi se vor închina înaintea Ta, Doamne, şi vor slăvi

numele Tău. Că mare eşti Tu, Cel ce faci minuni, Tu eşti singurul Dumnezeu. Povăţuieşte-mă, Doamne, pe calea Ta şi voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău. Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea şi voi slăvi numele Tău în veac. Că mare este mila Ta spre mine şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea şi adunarea celor tari a căutat sufletul meu şi nu Te-au pus pe Tine înaintea lor. Dar Tu, Doamne, Dumnezeu îndurat şi milostiv eşti; îndelung-răbdător şi mult-milostiv şi adevărat. Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mântuieşte pe fiul, slujnicei Tale. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat şi m-ai mângâiat.

Iarăşi:

Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat şi m-ai mângâiat.

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori), Doamne miluieşte (de 3 ori).

De s-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se citeşte Slavă... troparul sfântului, Şi acum..., Cel ce pentru noi... (vezi mai jos).

Iar de este Aliluia, se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Cel ce în ceasul al nouălea pentru noi cu trupul moarte ai gustat, omoară cugetul trupului nostru, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

În acest timp se fac metanii; asemenea şi la cele două stihuri care urmează:

Stih 1: Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înţelepţeşte.

Stih 2: Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăveşte.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioara şi răstignire ai răbdat. Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat şi învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Nu ne lăsa pe noi până în sfârşit pentru numele Tău cel sfânt şi nu strica legătura Ta şi nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine, şi pentru Isaac, robul Tău, şi Israel, sfântul Tău.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia..., Condacul sfântului ce va fi de rând. Iar de este Post, troparele acestea:

Văzând tâlharul pe începătorul vieţii pe Cruce spânzurat zicea: De n-ar fi fost Dumnezeu întrupat, Care cu noi a fost răstignit, nu şi-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s-ar fi clătinat pământul, cutremurandu-se. Ci, Cel ce toate le-ai suferit, pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Slavă...

În mijlocul a doi tâlhari cumpăna dreptăţii s-a aflat Crucea Ta; unul adică s-a pogorât în iad cu îngreuierea hulei; iar celălalt s-a uşurat de greşeale spre cunoaşterea cuvântării de Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, slavă Ţie.

Şi acum...

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul lumii pe Cruce văzându-L ceea ce L-a născut, a zis, lăcrimând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar inima mea arde văzând răstignirea Ta, pe care pentru toţi o rabzi, Fiule şi

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea... (caută la Miezonoptica din toate zilele). Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită... Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...

Şi de este Post, adică Postul Naşterii Domnului şi al Sfinţilor Apostoli, se fac 16 cele metanii obişnuite, pentru că se cântă mijloceasurile. Şi în loc de: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (vezi mai departe), se zice: Stăpâne Doamne, Părinte atotputernice... (caută la Miezonoptica din toate zilele).

Iar în Sfântul şi Mare Post se fac numai trei metanii mari, cu rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, şi îndată

Rugăciunea Marelui Vasile

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru greşealele noastre şi până la acest ceas de acum ne-ai adus pe noi, întru care pe lemnul cel de viaţă făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine-cunoscător

intrarea în rai i-ai făcut şi cu moartea pe moarte ai sfărâmat, curăţeşte-ne pe noi păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi, că am greşit şi fărădelegi am făcut şi nu suntem vrednici să ridicăm ochii noştri şi să privim la înălţimea cerului, pentru că am lăsat calea dreptăţii Tale şi am umblat în voile inimii noastre; ci ne rugăm neasemănatei bunătăţii Tale, iartă-ne pe noi, Doamne, după mulţimea milei Tale, şi ne mântuieşte pentru sfânt numele Tău, că s-au stins întru deşertăciuni zilele noastre. Scoate-ne din mâna potrivnicului, iartă nouă păcatele noastre şi omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pe omul cel vechi, întru cel nou să ne îmbrăcăm şi Ţie să vieţuim, Stăpânului nostru şi Făcătorului de bine. Şi aşa urmând poruncilor Tale, la odihna cea veşnică să ajungem, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc. Că Tu eşti cu adevărat veselia cea adevărată, şi bucuria celor ce Te iubesc, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfârşitul Ceasului al nouălea

Să se ştie:

Că, dacă se citeşte Ceasul al nouălea în pridvorul bisericii, se face şi otpustul mic aici; iar dacă se citeşte în biserică, la strană, nu se face otpust, ci după rugăciunea: Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru..., binecuvântând preotul din Sfântul altar, îndată se începe Vecernia.

VECERNIA

După ce preotul binecuvintează din faţa Sfintei Mese, se zice: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire şi în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui, şi nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munţi vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa. Se suie munţi şi se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece şi nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiţi izvoare în vai, prin mijlocul munţilor vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea îşi vor potoli. Peste acelea păsările cerulul vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munţii din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarba dobitoacelor şi verdeaţă spre slujba oamenilor; ca să scoată pâine din pământ şi vinul veseleşte inima omului; ca să veselească faţa cu untdelemn şi pâinea inima omului o întăreşte. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările îşi vor face cuib. Locaşul cocostârcului în chiparoşi. Munţii cei înalţi adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi; soarele şi-a

cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte, când vor ieşi toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele şi s-au adunat şi în culcuşurile lor se vor culca. Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este mare şi largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăţi mici şi mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine aşteapta ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăţi. Dar întorcându-Ţi Tu faţa Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi şi în ţărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ şi-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munţi şi fumegă. Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dunmezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătosii de pe pământ şi cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Iarăşi:

Soarele şi-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut!

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori), Ectenia mare. După Catisma de rând din Psaltire, Doamne strigat-am..., pe glasul primei stihiri; iar sâmbătă seara se cântă pe glasul de rând

Psalmul 140

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine, auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

Stihurile care urmează se citesc; iar la sfinţii cu Doxologie mare, sfinţii cu Polieleu, sâmbătă seara şi la Sfintele Liturghii unite cu Vecernia, se cântă

Pune, Doamne, strajă gurii mele şi uşa de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să-mi dezvinovăţesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege şi nu mă voi însoţi cu aleşii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, iar untul de lemn al păcătoşilor să nu ungă capul meu.

Că încă şi rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbuşească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazda de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzeşte-mă de cursa care mi-au pus mie şi de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătosii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursa mie.

Luat-am seama de-a dreapta şi am privit şi nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine şi nu este cel ce căuta sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu eşti nădejdea mea, partea mea eşti în pământul celor vii" .

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăveşte-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

(Stih. Pe 10):

Scoate din temniţă sufletul meu, ca să laud numele Tău.

Pe mine mă aşteaptă drepţii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Psalmul 129 (stih. pe 8):

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

(Stih. pe 6):

De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?, că la Tine este milostivirea.

Pentru numele Tău, Te-am aşteptat, Doamne; aşteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

(Stih. pe 4):

Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El, şi El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Psalmul 116

Lăudaţi pe Domnul toate neamurile; lăudaţi-L pe El toate popoarele.

Că s-a întărit mila Lui peste noi şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Slavă... Şi acum...

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc Celui fără de moarte, Celui Sfânt şi Fericit, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toata vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel de dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenele săptămânii

Se cuvine a şti că de se va întâmpla unul din posturi şi de este Aliluia, în locul prochimenelor săptămânii, se cântă acestea:

Luni seara

Aliluia (de 3 ori), pe glasul al 6-lea:

Stih: Domane, nu cu urgia Ta să mâ mustri, nici cu mânia Ta să mă cerţi.

Aliluia.

Stih: Şi în vecii vecilor.

Iar strana cu glas mare: Aliluia.

Marţi şi Joi seara

Aliluia (de 3 ori), pe glasul al 6-lea.

Stih: Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Aliluia.

Stih: Şi în vecii vecilor.

Aliluia.

Miercuri şi Vineri seara

Aliluia (de trei ori), pe glasul al 6-lea.

Stih: În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la mrginile lumii marginile lor.

Stih: Şi în vecii vecilor.

Aliluia.

Sâmbătă seara şi duminică seara nu se cântă niciodată Aliluia.

Iar de s-a cântat: Dumnezeu sete Domnul..., se cântă prochimenele acestea:

Sâmbătă seara

Glasul al 6-lea

Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Stih: Pentru că a întărit lumea care nu se va clătina.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Duminică seara

Glasul al 8-lea

Iată, acum binecuvântaţi pe Domnul toţi slujitorii Domnului.

Stih: Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Luni seara

Glasul al 4-lea

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Stih: Când Te-am chemat, auzitu-m-ai, Dumnezeul dreptăţii mele.

Marţi seara

Glasul 1

Mila Ta, Doamne, mă va urma în toate zilele vieţii mele.

Stih: Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi; în locul păşunii, acolo m-a sălăşluit.

Miercuri seara

Glasul al 5-lea

Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă.

Stih: Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia în urechi graiurile gurii mele.

Joi seara

Glasul al 6-lea

Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.

Vineri seara

Glasul al 7-lea

Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti Tu şi mila Ta mă va întâmpina.

Stih: Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea izbăveşte-mă.

Şi după prochimen se zice:

Învredniceşte-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine eşti cuvântat Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat Stăpâne, înţelepteşte-mă cu îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mânilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se

cuvine: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi stihirile Stihoavnei, la care se zic stihurile acestea deplin, de nu este sărbătoare.

Psalmul 122

Stih 1: Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei. Iată, precum sunt ochii slugilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, aşa sunt ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se va milostivi spre noi.

Stih 2: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare, că prea mult s-a umplut sufletul nostru de ocara celor ce sunt îndestulaţi şi de defăimarea celor mândri.

Dacă e sâmbătă, la Stihoavnă se zic stihurile: Domnul a împărăşit..., precum s-a scris mai sus.

Dacă este Praznic împărătesc sau se va serba vreun sfânt, se zic stihurile Praznicului sau ale sfântului.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

Apoi rugăciunea lui Simeon, primitorul de Dumnezeu (Luca II, 29-30):

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că au văzut ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule? Preasfântă Treime? Tatăl nostru? Apoi troparul praznicului ce se va întâmpla, sau al sfântului, sau al zilei, Slavă... Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu, ectenia întreită şi otpustul.

Iar de este Post se cântă troparele acestea, glasul al 5-lea:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre (o metanie)

Botezătorule al lui Hristos, pe noi toţi ne pomeneşte, ca să ne izbăvim de fărădelegile noastre, că ţie s-a dat har a te ruga pentru noi (o metanie)

Slavă...

Rugaţi-vă pentru noi, Sfinţilor Apostoli şi sfinţii toţi, ca să ne izbăvim de primejdii şi de necazuri; că pe voi calzi folositori către Mântuitorul v-am câştigat (o metanie)

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în nevoi, ci din primejdii ne izbăveşte pe noi, una curată, una binecuvantata (aceasta se zice fără metanie)

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Slavă... Şi acum...Ceea ce eşti mai cinstită... Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte.

Preotul, din faţa Sfintei Mese:

Cel ce este binecuvântat, Hristos Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Împărate ceresc, pe credinciosul nostru popor ocroteşte-l, credinţa o întăreşte, pe cei răi îmblânzeşte, lumea o împacă, sfânt locaşul acesta bine-l păzeşte, pe cei mai înainte răposaţi, părinţii şi fraţii noştri, în locaşurile drepţilor îi aşază şi pe noi întru mărturisire şi pocăinţă ne primeşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

După aceea se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele... aşa cum s-a arătat la Miezonoptica de toate zilele. Sfinte Dumnezeule... Presfântă treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Doamne miluieşte (de 12 ori). Iar de este Postul Mare se zice această

Rugăciune

Presfântă Treime, Stăpânie de o fiinţă, Împărăţie nedespărţită, ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor binevoieşte şi pentru mine, păcătosul; întăreşte înţelepţeşte inima mea şi şterge toată întinarea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc şi să te laud şi să mă închin Ţie şi să zic: unul Sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac. (de 3 ori), cu trei metanii.

Slavă... Şi acum... Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea... Psalmul 33 (caută la Obedniţa şi Condacele de peste săptămână), şi: Înălţa-Te-voi, Dumnezeul meu,

Împăratul meu, şi voi binecuvânta numele Tău... Psalmul 144 (caută la Rânduiala Mesei). Cuvine-se cu adevărat să te fericim... Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori), Binecuvintează... Apoi se face otpustul. Acestea se fac când e Post.

Iar de-ţi este voia, după sfârşitul Vecerniei, zi această

Rugăciune a Marelui Vasile

Bine eşti cuvântat, Stăpâne atotţiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare şi noaptea ai stralucit-o cu raze de foc; Care ne-ai învrednicit a trece lungimea zilei şi a ne apropia de începuturile nopţii; ascultă rugăciunea noastră şi a tot poporul Tău şi ne iartă nouă tuturor păcatele noastre cele de voie şi cele fără de voie. Primeşte rugăciunile noastre cele de seară şi trimite mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale peste moştenirea Ta. Ocroteşte-ne cu sfinţii Tăi îngeri. Întrarmează-ne cu armele dreptăţii Tale. Îngrădeşte-ne cu adevărul Tău. Păzeşte-ne cu puterea Ta. Mântuieşte-ne de toată primejdia, de tot vicleşugul celui potrivnic şi ne dăruieşte şi această seară cu noaptea ce vine şi toate zilele vieţii noastre desăvârşit, sfântă, cu pace, fără de păcate, fără sminteală şi fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor, cară Ţi-au plăcut din veac. Amin.

Apoi: Ceea ce eşti mai cintită decât heruvimii..., şi otpustul.

RUGĂCIUNEA LA MASA DE SEARĂ

Mergând seara la masă, se zice:

Mânca-vor săracii şi se vor sătura şi vor lăuda pe Domnul; iar cei ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori).
Binecuvintează, părinte. Preotul binecuvintează masa.

După sculare de la masă, se zic aceste rugăciuni către Născătoarea de Dumnezeu:

Făcutu-s-a pântecele tău masă sfântă, având cerească pâine pe Hristos Dumenzeul nostru, dintru Care tot cel ce mănâncă nu va muri, precum a zis Hrănitorul tuturor, Născătoare de Dumnezeu.

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, trecând cu vederea greşealele noastre şi dăruind vindecare celor ce iau credinţă binecuvântarea ta, Preacurată.

Apoi se zice: Cuvine-se cu adevărat? şi:

Veselitu-ne-ai pe noi, Doamne, întru făpturile Tale, şi întru lucrurile mâinilor Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin şi de untdelemn ce s-au înmulţit. Cu pace împreună ne vom culca şi vom adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi, întru nădejde ne-ai aşezat.

Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori), Binecuvintează, părinte.

Preotul:

Cu noi este Dumnezeu, cu al Său har şi cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

PAVECERNIŢA MARE

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezul nostru? iar de nu este preot, se zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noţtri? Şi cântăreţul cel rânduit începe aşa: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie. Împărate ceresc? Sfinte Dumnezeule? Preasfântă treime? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia? Doamne miluieşte (de 12 ori) Slavă... Şi acum... veniţi să ne închinăm? (de 3 ori).

De este săptămâna întâia a Postului Mare, se citeşte

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu la aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grabeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!". Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit sa fie Domnul!". Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

După sfârşitul psalmului acesta, se cântă Canonul mare al Sfântului Andrei Criteanul.

Iar de nu este Săptămâna mare, se începe aşa:

Psalmul 4

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptăţii mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostiveşte-Te spre mine şi ascultă rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când grei la

inimă? Pentru ce iubiţi deşertăciunea şi căutaţi minciuna? Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul. Mâniaţi-vă, dar nu greşiti; de cele ce ziceţi în inimile voastre, în aşternuturile voastre vă căiţi. Jertfiţi jertfa dreptăţii şi nădăjduiţi în Domnul. Mulţi zic: "Cine ne va arăta nouă cele bune ?". Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feţei Tale, Doamne! Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin şi de untdelemn ce s-a înmultit. Cu pace, aşa mă voi culca şi voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai aşezat.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerţi. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele. Şi sufletul meu s-a tulburat foarte, şi Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne; izbăveşte sufletul meu, mântuieşte-mă, pentru mila Ta. Că nu este întru moarte cel ce Te pomeneşte pe Tine. Şi în iad cine Te va lăuda pe Tine? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda. Tulburatu-s-a de întristare ochiul meu, îmbătrânit-am între toţi vrăjmaşii mei. Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se ruşineze şi să se tulbure foarte toţi vrăjmaşii mei; să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrabă.

Psalmul 12

Până când, Doamne, mă vei uita, până în sfârşit? Până când vei întoarce faţa Ta de la mine? Până când voi pune gânduri

în sufletul meu, durere în inima mea ziua şi noaptea? Până când se va înălţa vrăjmaşul meu împotriva mea? Caută, auzi-mă Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu : "Întăritu-m-am asupra lui". Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a facut bine şi voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Iarăşi:

Caută, auzi-mă Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu : "Întăritu-m-am asupra lui".

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori) şi trei metanii Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum...

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu ruşinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmaşii mei, Pentru că toţi cei ce Te aşteaptă pe Tine nu se vor ruşina; să se ruşineze toţi cei ce fac fărădelegi în deşert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învaţă. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeu, Mântuitorul meu, şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua. Adu-ţi aminte de îndurările şi milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcătele tinereţilor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomeni. După mila Ta, pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun şi drept este Domnul, pentru aceasta, lege va pune celor ce greşesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăţa-

va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă şi adevăr pentru cei ce caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curăţeşte păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul ? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, aşezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din lat picioarele mele. Caută spre mine şi mă miluieşte, că părăsit şi sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea şi osteneala mea, şi-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmaşii mei, că s-au înmulţit şi cu ură nedreaptă m-au urât. Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate şi cei drepţi s-au lipit de mine, că Te-am aşteptat, Doamne. Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu fiu ruşinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător şi casă de scăpare ca să mă mântuieşti.Că puterea mea şi scaparea mea eşti Tu şi pentru numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu eşti apărătorul meu. În mâinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deşertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bucura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu, şi nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmaşului; pus-ai în loc

desfătat picioarele mele. Miluieşte-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu şi inima mea. Că s-a stins întru durere viaţa mea şi anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea şi oasele mele s-au tulburat. La toţi vrăjmaşii mei m-am făcut de ocară şi vecinilor mei foarte, şi frica cunoscuţilor mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ea un vas stricat, că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreuna împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am : "Tu eşti Dumnezeul meu!" în mâinile Tale, soarta mea, izbăveşte-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă prigonesc. Arată faţa Ta peste robul Tău, mântuieşte-mă cu mila Ta! Doamne, să nu fiu ruşinat, că Te-am chemat pe Tine; să se ruşineze necredincioşii şi să se coboare în iad. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu defăimare. Cât este de mare mulţimea bunătăţii Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor. Ascunde-i-vei pe dânsii cu acoperământul feţei Tale de tulburarea oamenilor. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor. Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate întărită. Iar eu am zis întru uimirea mea : Lepădat sunt de la faţa ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat catre Tine. Iubiţi pe Domnul toţi cuvioşii Lui, că adevărul caută Domnul şi răsplăteşte celor ce se mâdresc, cu prisosinţă. Îmbărbătaţi-vă şi să se întărească inima voastră, toţi cei ce nădăjduiţi în Domnul.

Psalmul 90

Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului : "Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul". Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o arma te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme, de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiaza. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scapare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bataie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspida şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur. "Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea".

Slavă... Şi acum... Aliluia (de 3 ori), cu trei metanii.

Apoi strana întâia începe Cântarea proorocului Isaia, cu cântare dulce, lin şi rar, pe glasul al 7-lea:

Cu noi este Dumnezeu, înţelegeţi, neamuri, şi vă plecaţi, căci cu noi este Dumnezeu.

Strana a doua cântă iar această cântare toată, apoi amândouă stranele, fiecare câte un stih.

Auziţi până la marginile pământului, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei puternici, plecaţi-vă, căci cu noi este Dumnezeu.

Că iarăşi veţi putea şi iarăşi veţi fi biruiţi, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi cuvântul pe care îl grăiţi nu va rămânrea întru voi, căci cu noi este Dumnezeu.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura, căci cu noi este Dumnezeu.

Pe Domnul Dumnezeul nostru, pe Acela vom sfinţi, şi El va fi nouă frică, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfinţire, căci cu noi este Dumnezeu.

Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu, căci cu noi este Dumnezeu.

Poporul cel ce umbra întru întuneric a văzut lumină mare, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei ce locuiţi în latura şi în umbra morţii, lumină va străluci peste voi, căci cu noi este Dumnezeu.

Că prunc S-a născut nouă Fiul şi S-a dat nouă, căci cu noi este Dumnezeu.

A Cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi păcii Lui nu este hotar, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi se cheamă numele Lui înger de mare sfat, căci cu noi este Dumnezeu.

Sfetnic minunat, căci cu noi este Dumnezeu.

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii, căci cu noi este Dumnezeu.

Părinte al veacului ce va să fie, căci cu noi este Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului duh, căci cu noi este Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Căci cu noi este Dumnezeu.

Apoi amândouă stranele cântă împreună:

Cu noi este Dumnezeu, înţelegeţi, neamuri, şi vă plecaţi, căci cu noi este Dumnezeu (de trei ori).

Şi îndată troparele acestea:

Strana întâia:

Ziua trecând, mulţumesc Ţie, Doamne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de păcat dăruieşte-o mie, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Strana a doua:

Slavă...

Ziua trecând, slăvescu-Te pe Tine, Stăpâne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de sminteală dăruieşte-o mie, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Strana întâia:

Şi acum...

Ziua trecând, cu cântare Te slăvesc pe tine, Sfinte; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de bântuială dăruieşte-o mie, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Amândouă stranele cântă împreună, pe glasul al 2-lea:

Firea cea fără de trup a heruvimilor cu cântări fără de încetare pe Tine Te slăveşte.

Vieţuitorii cei cu câte şase aripi, serafimii, cu neîncetate glasuri pe Tine Te preînalţă.

Toate oştile îngerilor cu cântări întreit sfinte Te laudă.

Că mai înainte de toate eşti, Cel ce eşti Părinte, şi împreună fără de început ai pe Fiul Tău.

Şi întocmai cinstit purtând pe Duhul vieţii, nedespărţirea Treimii arăţi.

Preasfântă Fecioară, maica lui Dumnezeu, şi cei ce aţi fost singurii văzători Cuvântului şi slujitori,

Ale proorocilor şi ale mucenicilor toate cetele, ca cei ce aveţi viaţă nemuritoare,

Pentru toţi rugaţi-vă cu de-adinsul, că toţi suntem întru nevoi.

Ca izbăvindune de înşelăciunea celui rău, să cântăm cântare îngerească:

Sfinte, Sfinte, Sfinte, întreit Sfinte, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Şi îndată se citeşte cu glas lin: Cred întru unul Dumnezeu? (caută la Miezonoptică).

Apoi:

Presfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoşii (de trei ori).

Toate puterile cereşti, ale sfinţilor îngeri şi ale arhanghelilor, rugaţi-vă pentru noi, păcătoşii (de două ori).

Sfinte Ioane, proorocule şi Înaintemergătorule şi Botezătorul Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoşii (de două ori).

Sfinţilor măriţilor apostoli, proorocilor şi mucenicilor şi toţi sfinţii, rugaţi-vă pentru noi păcătoşii (de două ori).

Preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtători părinţi ai noştri, păstori şi învăţători ai lumii, rugaţi-vă pentru noi păcătoşii (de două ori).

Aici se pomeneşte şi sfântul al cărui hram este (de două ori).

Cea nebiruită şi necuprinsă şi dumnezeiască putere a cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe păcătoşii (de două ori).

Dumnezeule, curăţeşte-ne pe noi, păcătoşii.

Dumnezeule, curăţeşte-ne pe noi, păcătoşii.

Dumnezeule, curăţeşte-ne pe noi, păcătoşii, şi ne miluieşte.

Sfinte Dumnezeule? Preasfântă treime? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia? Şi se cântă troparele acestea (iar de este praznic, troparul praznicului):

Luni şi Miercuri seara

Se cântă aceste tropare, pe glasul al 2-lea:

Lumineaza ochii mei Hristoase Dumnezeule, ca nu cumvă sa adorm în moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multor curse, izbăveşte-mă de dânsele şi mă mântuieşte, Bunule, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum...

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată, că milostiv este şi poate să mântuiască Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

Marţi şi Joi seara

Se cântă aceste tropare, glasul al 8-lea:

Neadormirea nevăzuţilor mei vrăjmaşi o ştii, Doamne, şi slăbiciunea ticălosului meu trup o cunoşti, cel ce m-ai zidit. Pentru aceasta în mâinile Tale voi da duhul meu. Acoperă-mă cu aripile bunătăţii Tale, ca nu cumva să adorm întru moarte.

Şi ochii minţii mele luminează-le întru desfătarea dumnezeieştilor Tale cuvinte; şi mă deşteaptă la vreme potrivită, spre a Ta slăvire, ca un bun şi de oameni iubitor.

Stih: Caută şi mă auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Cât va fi de înfricoşătoare judecata Ta, Doamne! Îngerii stând înainte, oamenii în mijloc adunându-se, cărţile deschizându-se, faptele cercetându-se. gândurile întrebându-se. Ce judecată va fi mie, celui zămislit în păcate? Cine-mi va stinge văpaia? Cine-mi va lumina întunericul, de nu mă vei milui Tu, Doamne, ca un iubitor de oameni?

Slavă...

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii celei păcătoase şi mă învredniceşte să ud picioarele Tale, care din calea rătăcirii pe mine m-au izbăvit. Şi să aduc Ţie mir de bună mireasmă, viaţă curată, întru pocăinţă mie agonisitţ; ca să aud şi eu glasul Tău cel dorit: credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace!

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neînfruntată nădejdea ta, Născătoare de Dumenzeu, având, mă voi mântui. Folosinţa ta agonisind, Precurată, nu mă voi mântui. Izgoni-voi pe vrăjmaşii mei şi-i voi birui pe ei, îmbrăcându-mă numai cu acoperământul tău ca şi cu o platoşă; şi întru ajutorul tău cel atotputernic rugându-mă, strig către tine: Stăpână, mântuieşte-mă cu rugăciunile Tale şi mă scoală din întunecatul somn, spre a ta slăvire, cu puterea Celui ce S-a întrupat din tine, a Fiului lui Dumnezeu.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cintită decât heruvimii? Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte. Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri? Apoi se citeşte această

Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăveşte-ne şi de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primeşte jertfa cea de seară, ridicările mâinilor noastre, şi ne învredniceşte şi măsura nopţii fără de prihană a o trece, neispitiţi de rele, şi ne izbăveşte de toată tulburarea şi îngrozirea care ne vin de la diavol. Dăruieşte sufletelor noastre umilinţă şi gândurilor noastre grijire de întrebarea ce va să fie la înfricoşătoarea şi dreapta judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi omoară mădularele noastre cele pământeşti, ca şi întru liniştea somnului să ne luminăm cu privirea la judecăţile Tale. Întoarce de la noi toată nălucirea necuvioasă şi pofta cea vătămătoare şi ne ridică în vreme de rugăciune, întăriţi în credinţă şi sporind întru poruncile Tale, cu bună vrerea şi bunătatea Unuia-Născut Fiului Tău, cu care binecuvântat eşti, împreună cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Duhul Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi îndată; Veniţi să ne închinăm? (de 3 ori). Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule? (caută la rugăciunile dimineţii).

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea, la Tine să ajungă! Să nu întorci fata Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta! În orice zi Te voi chema, degrab auzi-mă! Că s-au stins ca fumul zilele mele şi

oasele mele ca uscăciunea s-au făcut. Rănită este inima mea şi s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufniţa din dărâmături. Privegheat-am şi am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiş. Toata ziua m-au ocărât vrăjmaşii mei şi cei ce mă lăudau, împotriva mea se jurau. Că cenuşă am mâncat în loc de pâine şi băutura mea cu plângere am amestecat-o, din pricina, urgiei Tale şi a mâniei Tale; că, ridicându-mă eu, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat şi eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi şi pomenirea Ta din neam în neam. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluieşti pe el, că a venit vremea. Că au iubit robii Tăi pietrele lui şi de ţărână lui le va fi mila. Şi se vor teme neamurile de numele Domnului şi toţi împăraţii pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul şi se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriţi şi n-a dispreţuit cererea lor. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină şi poporul ce se zideşte va lăuda pe Domnul; că a privit din înălţimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecaţi, să dezlege pe fiii celor omorâţi, să vestească în Sion numele Domnului şi laudă Lui în Ierusalim, când se vor aduna popoarele împreună şi împărăţiile, ca să slujească Domnului. Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vesteşte-mi puţinătatea zilelor mele. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat, şi lucrul mâinilor Tale sunt cerurile. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne, şi toţi ca o haină se vor învechi şi ca un veşmânt îi vei schimba şi se vor schimba. Dar Tu acelaşi eşti şi anii Tăi nu se vor împuţina. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor şi seminţia lor în veac va propăşi.

Rugăciunea lui Manase, regele iudeilor

Doamne, Atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, al lui Avraam, ai lui Isaac şi al lui Iacov, şi al seminţie celei drepte a lor, Cel care ai făcut cerul şi pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul şi l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoşător şi slăvit, Înaintea căruia toate se tem şi tremură din pricina atotputerniciei Tale, pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale şi nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoşi! Însă nemăsurată şi neajunsă este şi mila făgăduinţei Tale, căci Tu eşti Domnul cel Preaînalt, bun, îndelung-răbdător şi mult-milostiv, căruia îi pare rău de răutăţile oamenilor. Tu, Doamne, după mulţimea bunătăţii Tale, ai făgăduit pocăinţă şi iertare celor ce ţi-au greşit şi după mulţimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăinţă păcătoşilor spre mântuire. Aşadar Tu, Doamne, Dumnezeul celor drepţi, n-ai pus pocăinţă pentru cei drepţi: pentru Avraam şi Isaac şi Iacov, care nu ţi-au greşit ţie, ci ai pus pocăinţă mie păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele şi nu sunt vrednic a căuta şi a privi înălţimea cerului din pricina mulţimii nedreptăţilor mele. Strâns sunt eu cu multe cătuşe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu şi nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat şi am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni şi am înmulţit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta, am păcătuit, Doamne, am păcătuit şi fărădelegile mele eu le cunosc, însă cer, rugându-Te: Iartă-mă Doamne, iartă-mă şi nu mă pierde în fărădelegile mele şi nici nu mă osândi la întuneric sub pământ, căci Tu eşti, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ţi peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă

pe mine nevrednicul, după mare mila Ta. Şi Te voi preaslăvi în toate zilele vieţii mele. Căci pe Tine Te slăvesc toate puterile cereşti şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin!

Sfinte Dumnezeule?, cu trei metanii, Preasfântă Treime? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia?, apoi troparele aceste, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi? Slavă... Doamne, miluieşte-ne pe noi? Şi acum... Uşa milostivirii deschide-o nouă? (caută la Miezonoptică). Doamne miluieşte (de 40 de ori). Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii?Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri? şi această

Rugăciune a lui Mardarie

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi cu judecăţile care ştii, miluieşte-mă pe mine nevrednicul robul Tău, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm? (de 3 ori)

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu la aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grabeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!". Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit sa fie Domnul!".

Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viata mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morţii cei din veacuri. S-a mâhnit în mine duhul meu, în mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoşat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă aseman celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrajmaşii mei, Doamne ! La Tine am scăpat, Învaţă-mă să fac voia Ta, ca Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povătui la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţa. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Şi întru mila Ta vei sfârşi pe vrăjmaşii mei şi vei pierde pe toti cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte, Atotţiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui

Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cela ce ridici păcatul lumii, miluieşte ne pe noi, Cel ce ridici păcatul lumii. Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi ne miluieşte pe noi. Că Tu eşti Unul Sfânt, Tu eşti Unul Domn Iisus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele bine Te voi cuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis : Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie. Doamne, la Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul Meu. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumina. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Învredniceşte-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci, amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine eşti cuvântat Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat Stăpâne, înţelepteşte-mă cu îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mânilor Tale nu le trece cu vederea, că Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi se zice canonul de rând al sfântului sau al Născătoarei de Dumnezeu.

Iar după sfârşitul canonului se cântă: Cuvine-se cu adevărat? Sfinte Dumnezeule? Preasfântă Treime? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia?

Apoi încep strănile să cânte lin şi rar, pe glasul al 7-lea:

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul afară de Tine, ajutor întru necazuri, nu avem. Doamne al puterilor, miluieşte-ne pe noi (de două roi fără stih).

Apoi se cântă însoţit de stih.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor?

Stih: Lăudaţi-L pe El întru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

Doamne al puterilor?

Stih: Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi alăută.

Doamne al puterilor?

Stih: Lăudaţi-L pe El în timpane şi în horă, lăudaţi-L pe El în strune şi în organe.

Doamne al puterilor?

Stih: Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Doamne al puterilor?

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor?

Slavă...

Doamne, de n-am avea pe sfinţii Tăi rugători şi bunătatea Ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a te lăuda pe Tine, pe Care Te binecuvintează neîncetat îngerii? Ştiutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Multe sunt mulţimile greşealelor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, curată, mântuire trbuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce eşti una binecuvântată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieţii mele, nu mă lăsa pe mine. Ajutorului omenesc nu mă încredinţa, ci singură mă sprijineşte şi mă miluieşte.

Şi aceasta, a Născătoarei de Dumnezeu:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul Tău.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul? (caută la Miezonoptică). Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii? Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi? Iar fiecare, stând puţin, zice întru sine rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele?, aşa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele. Apoi Sfinte Dumnezeule?

Preasfântă Treime? Tatăl nostru? Doamne miluieşte (de 12 ori). Şi această

Rugăciune de cerere
către Presfânta de Dumnezeu Născătoarea

Facere a lui Pavel Monahul din Mânăstirea Făcătoarei de bine.

Nepătată, neîntinată, nestricată, fără prihană, curată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână care pe Dumnezeu-Cuvântul, cu oamenii, prin preaslăvită naşterea ta L-ai unit şi firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cereşti ai împreunat-o, ceea ce ştii singură nădejdea celor fără de nădejde şi celor biruiţi ajutătoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine şi tuturor creştinilor scăpare. Nu te scârbi de mine cel păcătos şi întinat, care cu urâte gânduri, cu cuvinte şi cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut şi prin lenea dulceţilor vieţii cu voia rob m-am făcut. Ci, ca ceea ce eşti Maica Iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostiveşte-te spre mine păcătosul şi întinatul şi primeşte rugăciunea mea ce se aduce ţie din buze necurate. Şi pe Fiul tău şi Stăpânul nostru şi Domnul, cu îndrăzneala Ta ca o Maică, cuprinzând, roagă-L ca să-mi deschidă şi mie milostivirile cele iubitoare de oameni, ale bunătăţii Sale. Şi trecând greşelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăinţă şi lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Şi fii lângă mine pururea ca o milostivă şi milosârdă şi iubitoare de bine. În această viaţă de acum, caldă folositoare şi ajutătoare; năvălirile potrivnicilor oprindu-le şi la pocăinţă îndreptându-mă şi în vremea ieşirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l şi întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli, departe de la dânsul izgonindu-le. Şi în

ziua înfricoşatei judecăţi, de munca cea veşnică izbăvindu-mă şi slavei celei negrăite a Fiului tău şi Dumnezeului nostru, moştean pe mine arătându-mă. Pe care să o şi dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea şi sprijinul tău. Cu darul si cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului tău, a Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea, şi închinăciunea, împreună cu Cel făra de început a Lui Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Duhul Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea
către Domnul nostru Iisus Hristos

Facere a lui Antioh Monahul Pandectul.

Şi ne dă nouă Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului şi sufletului; şi ne păzeşte pe noi de întunecatul somn al păcatului şi de toată întunecata şi cea de noapte patima a dulceţii. Conteneşte întărâtările patimilor, stinge săgetile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleşug. Zburdarile trupului nostru le potoleşte şi tot gândul nostru cel pământesc şi trupesc, adoarme-l. Şi ne dăruieşte nouă, Dumnezeule, minte deşteaptă, cuget curat, inimă trează, somn uşor şi de toată nălucirea satanei nestrămutat. Şi ne scoală pe noi în vremea rugăciunii, întăriţi în poruncile Tale, şi pomenirea judecăţilor Tale în noi nestricată avându-o. Cuvântare de slavă Ta în toată noaptea ne dăruieste, ca să cântăm, să binecuvântam şi să slăvim prea cinstitul şi prea încuviinţatul Tău nume: al Tătalui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Preaslăvita pururea Fecioara, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău şi Dumezeul nostru, şi cere ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt: Treime Sfântă, slavă Ţie.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumuezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori); iar noi toţi ne plecăm la pământ şi preotul, tot în genunchi, cu faţa la apus, zice cu glas mare această

Rugăciune

Stăpâne mult-Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei cruci; uc folosinţele cinstitelor cereştilor puteri celor fără de trupuri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale preacuvioşilor şi purtătorilor de Dumnezeu părinţilor noştri; ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi ale tuturor sfinţilor Tăi, bineprimită fă rugăciunea noastră; dăruieşte-ne iertare de greşealele noastre; acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale; izgoneşte de la noi pe tot vrăjmaşul şi pizmaşul; împacă viaţa noastră; Doamne miluieşte-ne pe noi şi lumea

Ta şi mântuieşte sufletele noastre, ca un bun şi de oameni iubitor.

Apoi, făcând cel mai mare metanie până la pământ, zice către fraţi sau către credincioşi:

Binecuvântaţi şi mă iertaţi pe mine, păcătosul.

Iar fraţii (credincioşii)

Dumnezeu să te ierte, părinte sfinţite.

Preotul se întoarce cu faţa către Răsărit şi zice: Să ne rugăm pentru? şi celelalte, după cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele; şi după fiecare stih se cântă: Doamne miluieşte. Iar la urmă cel mai mare zice: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştrii?

Şi încep fraţii sau credincioşii de-a dreapta şi de-a stânga, câte doi pe rând, a face metanii şi a cere iertare de la cel mai mare zicând fiecare:

Binecuvintează, părinte sfinţite, şi mă iartă pe mine, păcătosul.

Iar cel mai mare stă în mijlocul bisericii, până ce toţi fraţii termină de aâşi lua iertare de la el.

Iar când merg în chilii, monahii (şi mirenii mergând acasă) rostesc această

Rugăciune

Slăbeşte, lasă, iartă Dumnezeule greşelile noastre, cele de voie, cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu

ştiinţă şi cu neştiinţa, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un Bun şi iubitor de oameni.

Pe cei ce ne urăsc şi ne fac nouă strâmbătate, iartă-i Doamne. Celor ce ne fac bine, fă-le bine. Fraţilor şi rudeniilor noastre, dăruieşte-le cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pe cei ce sunt în neputinţă, cercetează-i şi vindecare dăruieşte-le. Pe cei de pe mare, ocârmuieşte-i. Cu cei călători împreună călătoreşte. Pe cei din văzduh ocroteşte-i. Celor ce ne slujesc şi ne miluiesc pe noi, iertare păcateler dăruieşte-le. Pe cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânsii, miluieşte-i după mare mila Ta. Pomeneşte Doamne, pe cei mai înainte adormiţi, părintii şi fraţii noştri, şi-i odihneşte unde luminează lumina feţei Tale. Pomeneşte, Doamne, pe fraţii noştri cei din necazuri şi-i izbăveşte de toată primejdia. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce aduc daruri şi fac bine în Sfintele Tale Biserici şi le dă lor cererile cele către mântuire şi viaţă veşnica. Pomeneşte-ne, Doamne, şi pe noi, smeriţii, păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi, luminează mintea noastră cu lumina cunoştintei Tale şi ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria şi ale tuturor sfinţilor Tăi, că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

PAVECERNIŢA MICĂ

După ce preotul dă binecuvântarea, se zice: Împărate ceresc? Sfinte Dumnezeule? Preasfântă Treime? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia? Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm? (de 3 ori). Apoi Psalmul 50:

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de ppcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zamislit şi în pacate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tau cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria măntuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întareste. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Ca de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat;

arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fa bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu la aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grabeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: "Bine, bine!". Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: "Slăvit sa fie Domnul!". Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viata mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morţii cei din veacuri. S-a mâhnit în mine duhul meu, în mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoşat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă aseman celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e

nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrajmaşii mei, Doamne ! La Tine am scăpat, Învaţă-mă să fac voia Ta, ca Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povătui la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţa. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Şi întru mila Ta vei sfârşi pe vrăjmaşii mei şi vei pierde pe toti cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-Te, mulţumim Ţie, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte, Atotţiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mieluşelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cela ce ridici păcatul lumii, miluieşte ne pe noi, Cel ce ridici păcatul lumii. Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, şi ne miluieşte pe noi. Că Tu eşti Unul Sfânt, Tu eşti Unul Domn Iisus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele bine Te voi cuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Eu am zis : Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie. Doamne, la Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul Meu. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumina. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Învredniceşte-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în

veci, amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine eşti cuvântat Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat Stăpâne, înţelepteşte-mă cu îndreptările Tale. Bine eşti cuvântat Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mânilor Tale nu le trece cu vederea, că Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cred întru-unul Dumnezeu ? (caută la Miezonoptică)

Apoi canonul din Canoanele Născătoarei de Dumnezeu, al glasului de rând, sau sau canonul sfântului din acea zi. Iar după sfârşitul canonului se cântă: Cuvine-se cu adevărat? Sfinte Dumnezeule? Preasfântă Treime? Tatăl nostru? Că a Ta este împărăţia? Apoi se citeşte troparul zilei, al hramului sfântului şi celelalte.

Iar dacă este hramul lui Hristos sau al Născătoarei de Dumnezeu, se citesc întâi al hramului şi al zilei. Apoi aceste tropare, glasul al 4-lea:

Dumnezeul Părinţilor noştri, Care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Cu sângiuirile Mucenicilor Tăi, celor din toată lumea, ca şi cu o porfiră şi cu vison Biserica Ta împodobită fiind, printr-înşii strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule : Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obştii Tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă...

Cu Sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne, şi ale Nascatoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un îndurat.

Vineri seara, troparul Tuturor Sfinţilor, glasul al 2-lea:

Apostolilor, mucenicilor, proorocilor, ierarhilor, cuvioşilor şi dreptilor, care bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un Bun, rugaţi-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă sufletele noastre.

Slavă...

Cu Sfinţii odihneşte, Hristoase? (caută mai sus).

Şi acum... al Născătoarei de Dumnezeu:

Ca o pârgă a firii, Ţie, Săditorului făpturii, lumea Îti aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici; pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă Biserica Ta, o păzeşte, pentru Născătoarea de Dumnezeu, mult-Milostive.

Iar Sâmbătă seara, condacul glasului de rând; la praznicele împărăteşti (când nu se face priveghere) sau la sfinţii mari, se zic condacele lor. Doamne miluieste (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea şi în tot ceasul? Doamne miluieşte (de 3 ori), Slavă... Şi acum... Ceea ce eşti mai cinstită? Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte. Preotul: Pentru

rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri? Şi îndată rugăciunea de cerere către Sfânta de Dumnezeu Născătoarea: Nepătată, neîntinată, nestricată? (caută la Pavecerniţa Mare).

Şi rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos: Şi ne dă nouă, Stăpâne? (caută la Pavecerniţa Mare).

După aceasta otpustul şi obişnuita iertare.

Această Pavecerniţă mică se citeşte peste tot anul neschimbat, iar în Postul Mare, Sâmbăta şi Dumninica seara.

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

După obişnuitul început: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru? Împărate ceresc? Sfinte Dumnezeule? Preasfântă Treime? Tatăl nostru? Că a ta este Împăraţia? Apoi troparele aceste, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi? Slavă... Doamne, miluieşte-ne pe noi? Şi acum... Uşa milostivirii deschide-o nouă? (caută la Miezonoptică). Doamne miluieşte (de 12 ori). Apoi

Rugăciunea întăia a Sfântului Macarie cel Mare către Dumnezeu Tatăl

Dumnezeule cel veşnic şi Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi: cu lucrul, cu cuvântul, şi cu gândul, şi curăţeşte, Doamne, smeritul meu suflet, de toată întinăciunea trupului şi a sufletului. Şi-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace, ca sculându-mă din ticălosul meu aşternut, bine să plac Preasfântului Tău nume, în toate zilele vieţii mele, şi-mi ajută cu harul Tău să calc pe vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine, pe cei trupeşti şi pe cei fără de trup. Izbăveşte-mă Doamne de gândurile cele deşarte, care mă întinează şi de poftele cele rele, că a Ta este împărăţia, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Antioh, către Domnul nostru Iisus Hristos

Atotţiitorule Cuvinte al Tatălui, Însuti fiind desăvâşit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihneşte întru mine pururea, Iisuse, Cel

ce esti Pastor bun oilor Tale. Nu mă da ispitei şarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sământa putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Celui ce ne închinăm, Împărate Sfinte Iisuse Hristoase, păzeşte-mă cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfinţit pe ucenicii Tăi. Dă-mi Doamne şi mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în aşternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înţelegerii Sfintei Tale Evangheliei, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăţia cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzeşte, şi mă ridică în vreme cuvioasă spre a Ta slăvire, că preaslăvit eşti cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul Duh, în veci. Amin.

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh

Doamne Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhule adevărate, milostiveşte-Te spre mine, păcătosul robul Tău, şi mă miluieşte şi-mi iartă mie, nevrednicului toate câte am greşit Ţie astăzi ca un om, şi nu numai ca un om, ci şi mai rău decât dobitocul. Păcatele mele cele de voie şi cele fără de voie, cele ştiute şi cele neştiute, care sunt din tinereţe şi din obiceiul cel rău şi care sunt din voia cea slobodă şi din lene: ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de L-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am scârbit, sau de ceva m-am mâniat, sau am minţit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine şi nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am scârbit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau stând la rugăciune mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebuneşte am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumuseţe

străină am văzut şi cu dânsa mi-am ăanit inima, sau ce nu se cade am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut şi nu-mi aduc aminte; că acestea toate şi mai mari decât acestea am făcut. Miluieşte-ma, Stăpâne şi Făcătorul meu pe mine leneşul şi nevrednicul robul Tău, şi mă uşurează, şi mă slobozeşte şi mă iartă, ca un bun şi de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc şi să dorm eu păcătosul, necuratul şi ticălosul şi să mă închin, să cânt şi să preaslăvesc preacinstitul numele Tău, împreuna cu al Tatălui şi cu al Unuia-Născut Fiului Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Doamne Dumnezeul nostru, orice am greşit în această zi: cu cuvântul, cu gândul, şi cu lucrul, ca un bun şi iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace şi fără scârbă daruieşte-mi. Pe îngerul Tău cel apărator îl trimite să mă acopere şi să mă păzească de tot răul; că Tu eşti păzitorul sufletelor şi trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea

Doamne, Dumnezeul nostru, în Care am crezut şi al Cărui nume mai vârtos decât tot numele Îl chemăm, dă-ne noua iertare sufletului şi trupului, celor ce mergem spre somn; păzeşte-ne de toată nălucirea şi fără întunecată dulceaţă, potoleşte pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupeşti şi ne dă în curăţie a vieţui cu lucrurile şi cu cuvintele, ca dobândind viaţa cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine eşti cuvântat în veci. Amin.

Rugăciunea a şasea, către Sfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată şi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, varsă mila Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, spre pătimasul meu suflet, şi cu rugăciunile tale mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieţii mele, fără prihană să o trec, şi pentru tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care eşti una curată şi binecuvântată.

Rugăciunea a şaptea, către sfântul înger, păzitorul vieţii

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt şi acoperitorul sufletului şi al trupului meu, iartă-mi toate câte am greşit în ziua de astăzi, şi de toată viclenia vrăjmaşului meu celui potrivnic mă izbăveşte, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; şi te roagă pentru mine păcătosul şi nevrednicul rob, ca să mă arăţi vrednic bunătăţii şi milei Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului meu Iisus Hristos şi tuturor sfinţilor. Amin.

Condacul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară.

Fecioara, care eşti pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi

Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toata nadejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-ma sub acoperamântul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine păcătosul, cel ce am nevoie de ajutorul tău şi de folosinţa ta, că spre tine nădăjduieşte sufletul meu, şi mă miluieşte.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tătal, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfânta, slavă Ţie.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat? Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori). Binecuvintează şi otpustul mic: Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru? (vezi rânduiala Miezonopticii); iar de nu eşti preot, să zici:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale preacuvioşilor părinţilor noştri şi ale tuturor sfinţilor, mântuieşte-mă pe mine păcătosul.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin

(Aceasta să o zici arătând spre patul tău)

Stăpâne, Iubitorule de oameni, au doară nu-mi va fi mie acest pat groapă? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată groapa îmi zace înainte şi iată moartea îmi stă înainte. De judecata Ta, Doamne, mă tem, şi de munca

cea fără de sfârsit; iar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul Dumnezeul meu, pururea Te mânii şi pe Preacurata Maica Ta şi pe toate puterile cereşti şi pe sfântul înger, păzitorul meu. Şi ştiu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda şi chinul. Ci, rogu-Te, Doamne, Mântuieşte-mă după mulţimea bunătăţii Tale, că de vei mântui pe cel drept, nu-i lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu-i nici o minune, că sunt vrednici de mila Ta; ci spre mine păcătosul să faci minuni cu mila Ta, în aceasta să arăţi iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea, bunătatea şi milostivirea Ta cea nespusă, ci, precum voieşti, tocmeşti pentru mine lucrul.

Apoi, cu închinăciune până la pământ, zi:

Mă închin Ţie, Preasfântă Treime, care eşti o Fiinţă, de viaţă făcatoare şi nedespărţită: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte; cred întru Tine şi Te mărturisesc şi Te slăvesc, Îţi mulţumesc şi Te laud, Te cinstesc, Te preaînalţ şi Te rog: miluieşte-mă pe mine nevrednicul robul Tău pentru numele Tău (de trei ori).

Mă închin ţie, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu naşterea ta, împărăteasa cerului şi a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioşilor şi împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoşilor. Tu mă acoperă şi mă apără de toate nevoile şi împresurările sufleteşti şi trupeşti, şi-mi fii folositoare cu prea putemicele tale rugăciuni (o închinăciune).

Preasfânta Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primeşte această puţină rugăciune şi o du Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ca să mântuiască şi să lumineze, pentru tine, sufletele noastre (o închinăciune).

Toate puterile cereşti: Scaunele, Domniile, Începatoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii şi Îngerii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul (o închinăciune).

Sfinte şi Mare Proorocule Ioane, Înaintemergătorule şi Botezătorul Domnului, cel care ai pătimit pentru Hristos şi ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine păcătosul ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile tale (o închinăciune).

Sfinţilor ai lui Dumnezeu: Apostolilor, proorocilor, mucenicilor, arhiereilor, postitorilor, temătorilor de Dumnezeu, drepţilor, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor, şi toţi sfinţii care aţi pătimit pentru Hristos şi aţi câştigat îndrăzneală către Stăpânul, rugaţi-vă pentru mine păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile voastre (o închinăciune).

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, cu făcătorul de minuni Nicolae şi cu toţi sfinţii începătorii ai preoţiei, ajutaţi-mă şi mă miluiţi cu rugăciunile şi ajutorul vostru (o închinăciune).

Toate sfintele femei : mironosiţe, muceniţe, temătoare de Dumnezeu şi fecioare, care aţi slujit Mântuitorului Hristos cum se cuvine, rugaţi pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul (o închinăciune).

Cea nebiruită şi dumnezeiască putere a cinstitei şi de viaţă făcătoarei Crucii Domnului, nu mă lăsa pe mine păcătosul, ci mă apără de toata ispita cea trupească şi sufletească (o închinăciune).

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creştinilor, pentru că altă îndrăzneală şi nădejde nu am, fără numai pe tine, cea cu totul nevinovată Stăpâna mea şi Doamnă de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos, Dumnezeului meu, pentru aceea mă rog: miluieşte-mă şi mă izbăveşte de toate răutăţile mele, şi roagă pe Milostivul tău Fiu şi Dumnezeul meu ca să miluiască ticălosul meu suflet şi să mă izbăvească de veşnicele chinuri, şi să mă învredniceasca împărăţiei Sale (o închinăciune).

Sfinte îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătăţii tale şi izgoneşte de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului şi roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Şi apoi, vrând să te aşezi pe aşternut, zi acestea:

Lumineaza ochii mei Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm în moarte, ca nu cumva să zică vrăjmaşul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multor curse, izbăveşte-mă de dânsele şi mă mântuieşte, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum...

Preamărită Maică a lui Dumnezeu, care eşti mai sfântă decât sfinţii îngeri, neîncetat te cântăm cu inima şi cu gura, mărturisind că tu eşti de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat şi te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Apoi să-ţi săruţi crucea şi să faci semnul sfintei cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, aşijderea şi spre toate laturile, grăind

Rugăciunea cinstitei Cruci

Săînvie Dumnezeu şi să se risipească vrajmaşii Lui, să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topeşte ceara de la faţa focului, aşa să piară diavolii de la faţa celor ce iubesc pe Dumnezeu şi se însemnează cu semnul crucii şi zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită şi de viaţă făcătoarea Crucea Domnului, care alungi pe diavoli cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, şi S-a pogorat la iad şi a călcat puterea diavolului şi te-a dăruit nouă pe Tine, cinstită Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmaşului. O, preacinstită şi de viaţă făcătoare Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, şi cu toţi sfinţii în veci. Amin.

Din Pateric, cuvântul al 4-lea.

Apoi făcându-ţi semnul crucii şi cu rugăciunea în gură adormind, gândeşte-te la ziua judecăţii, cum vei sta înaintea lui Dumnezeu.

TROPARELE DE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA

Luni

Troparul, glasul al 4-lea:

Mai-marilor Voievozi ai oştirilor cereşti, rugămu-vă pe voi, noi, nevrednicii, ca să ne acoperiţi pe noi, prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: Izbăviţi-ne din nevoi ca cei ce sunteţi mai-mari peste cetele puterilor celor de sus

Marţi

Troparul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului cu laude, iar ţie destul îţi este mărturia Domnului, Înaintemergătorule; că te-ai arătat cu adevărat şi decât proorocii mai cinstit, că te-ai învrednicit a boteza în repejuni pe Cel propovăduit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit şi celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii şi ne-a dăruit nouă mare milă.

Miercuri şi Vineri

Troparul, glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra

celui potrivnic dăruieşte, şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Joi

Troparul, glasul al 3-lea:

Sfinţilor Apostoli, rugaţi pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre.

Alt tropar, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smereniea cele înalte, cu sărăcia, cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Sâmbătă

Troparul, glasul al 2-lea:

Apostolilor, mucenicilor, proorocilor, ierarhilor, cuvioşilor şi drepţilor, care bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugaţi-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Alt tropar, glasul al 2-lea:

Pomeneşte, Doamne, ca un bun pe robii Tăi şi câte în viaţă au greşit, iartă-le; că nu este nimenea fără păcat, afară de Tine, Cel ce poţi a da odihnă şi celor răposaţi.